

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Baggrunden for lovforslaget

Nærværende forslag fremsættes på baggrund af forslag til inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at fremlægge et lovforslag om indhentelse af børneattest i forbindelse med personale m.v. Beslutningsforslaget blev fremsat på Inatsisartuts forårssamling 2007 i form af dagsordenspunkt FM 2007/139 og 2. behandlet samt vedtaget på Inatsisartuts efterårssamling 2007 i form af dagsordenspunkt EM 2007/23. Herudover har Inatsisartut tidligere taget stilling til spørgsmålet i forbindelse med behandling af dagsordenspunkt EM2004/66, som 2. behandlet i form af dagsordenspunkt 2005/10 om at kræve fremlæggelse af udskrift fra kriminalregisteret i forbindelse med ansættelse af medarbejdere inden for børne- og ungeområdet. Det blev i den forbindelse anført, at indsatsen over for seksuelle overgreb og misbrug i relation til børn yderligere skal styrkes, hvilket skal ske gennem lovgivningsmæssige tiltag.

Det skal i den sammenhæng bemærkes, at de ansættende parter på børne- og ungeområdet allerede nu har mulighed for at sikre oplysninger om eventuelle tidligere domme for overgreb mod børn ved at kunne stille krav om fremvisning af straffeattester i forbindelse med ansættelse og beskæftigelse af personer på børne- og ungeområdet. Muligheden herfor er imidlertid ikke blevet udnyttet i tilstrækkeligt omfang, hvilket taler for at indføre en egentlig lovgivningsmæssig pligt på området. Det skal samtidig anføres, at straffeattester også rummer en række oplysninger, som i de fleste tilfælde kan anses for irrelevante i forhold til ansættelse eller beskæftigelse på børne- og ungeområdet, idet en straffeattest ligeledes kan indeholde oplysninger om overtrædelse af eksempelvis skatte- og afgiftslovgivningen, spirituskørsel m.v.

Ved behandling af dagsordenspunkt EM 2007/23/FM 2007/139 blev der fremsat ønske om, at der i Grønland tilvejebringes et lovgrundlag, der svarer til den i Danmark gældende lov om indhentelse af børneattest i forbindelse med ansættelse af personale m.v. Den pågældende lov giver hjemmel til at fastsætte regler om indhentelse af børneattester forud for myndigheders eller private ansættelse eller beskæftigelse af personer, der skal have direkte kontakt med børn under 15 år.

Det fremgår i den forbindelse af bemærkningerne til den danske lovs § 6, at den danske lov ikke gælder for bl.a. Grønland, idet spørgsmålet om indhentelse af børneattester henhører under Selvstyret. Derfor har det været nødvendigt at udarbejde egne regler på området, selv om disse dog indholdsmæssigt overvejende

svarer til det danske lovgrundlag, der blev nævnt i det til grund for forslaget liggende beslutningsforslag.

Det kan i den forbindelse oplyses, at, den danske lovgivning er konstrueret som en rammelov, med hjemmel i hvilken forskellige danske ministerier har udstedt i alt 7 bekendtgørelser, der regulerer området. Selve pligten til at indhente børneattester og angivelse af personalegrupper samt ansættelses- og beskæftigelsesområder, der omfattes af pligten, er således fastsat i de nævnte bekendtgørelser og altså ikke i den af Folketinget vedtagne hjemmelslovgivning. Nærværende forslag er imidlertid opbygget anderledes, eftersom en tilsvarende lovgivningsmæssig opdeling ikke er fundet hensigtsmæssig ud fra hensyn, der relaterer sig til den faktiske anvendelse af lovgivningen, borgervenlighed og ønsket om at undgå eventuelle gråzoner mellem de forskellige ressortmæssige inddelinger. Hertil kommer en vurdering af, at det i forhold til afgrænsningsspørgsmålet i Grønland med fornøden sikkerhed kan bestemmes, hvilke myndigheder, institutioner m.v. og hvilke private organisationer, foreninger m.v., der skal forpligtes til at indhente børneattester. Derfor er det fundet mest hensigtsmæssigt at fastsætte pligten til at indhente børneattester direkte i den lovgivning, som Inatsisartut skal behandle. Spørgsmålet skal ligeledes ses i forhold til mere overordnede retsprincipper, eftersom reglerne reelt vil betyde, at der for visse persongrupper opstilles forhindringer i forhold til besættelse af bestemte stillinger, som altså kan opleves som en ekstra sanktion. Sidstnævnte taler for en lovgivningsmæssig regulering frem for en administrativ i form af bekendtgørelser. Det skal imidlertid hertil anføres, at forslaget ligesom den tilsvarende danske lovgivning ikke direkte forbyder institutioner, foreninger m.v. at ansætte eller beskæftige personer med en positiv børneattest, jf. nedenfor under afsnit 2b, dvs. personer, der tidligere er dømt for seksuelle overgreb mod børn, idet det fortsat vil være op til den ansættende instans at træffe en endelig afgørelse om, hvor vidt man ønsker at ansætte eller beskæftige en person med en positiv børneattest ud fra en individuel konkret vurdering. Det er dog et krav, at der indhentes børneattest, hvorfor forslaget altså indebærer forbud mod at ansætte eller beskæftige personer, der skal have direkte kontakt med børn, uden forinden at have indhentet en børneattest.

I forbindelse med regeludarbejdelsen har det været nødvendigt at rette henvendelse til Rigsmyndighederne, eftersom kriminalregisteret henhører under disse. Justitsministeriet har i den forbindelse tilkendegivet, at den manglende ikraftsættelse af persondataloven i Grønland ikke i sig selv indebærer en forhindring for indførelse af børneattester i Grønland. Datatilsynets bemærkninger er i den forbindelse blevet indarbejdet i forslaget, hvilket også gælder for de bemærkninger, der blev modtaget fra Justitsministeriet den 23. oktober 2009. Derudover er en ny kriminallov trådt i kraft for Grønland den 1. januar 2010, hvis bestemmelser om overgreb mod børn altså er blevet gengivet i nærværende lovforslag, som det bærende grundlag for børneattesterne, idet forslaget består af henvisninger til bl.a. bestemmelserne i den nye kriminallov. Endvidere har der været behov for en nærmere afklaring af lovens anvendelsesområde, herunder en afgrænsning af hvilken personkreds, der skal være omfattet både i forhold til stillingstyper, men også spørgsmålet om, hvor vidt personer i løse ansættelsesforhold, eller hvis kontakt med børn under 15 år er af mere perifer eller lejlighedsvis beskaffenhed, skal omfattes af reglerne. I den

forbindelse har Departementet for Kultur, Uddannelse, Forskning og Kirke ved skrivelse af 14. februar 2008 anmodet samtlige departementer samt KANUKOKA vurdere, hvilke områder inden for disses ressort, benyttelse af børneattester vil være egnet. Endvidere har det være nødvendigt at vurdere, om loven også kan finde anvendelse i forhold til lovovertrædelse, som er begået i Danmark ved at indsætte en henvisninger til den i Danmark gældende straffelov, ligesom en række ansættelses- og forvaltningsretlige spørgsmål samt problemstillinger i forhold til registerlovgivningen har været inddraget i regeludarbejdelsen. Endelig har der i forbindelse med regeludarbejdelsen været særlig opmærksomhed på hensynet til at undgå eventuelle utilsigtede konsekvenser, eksempelvis ved at stille krav, der på visse områder ikke står mål med formålet for reguleringen.

Bortset fra det lovtekniske element vedrørende valget af lovform i stedet for administrativ regulering af pligten til at indhente børneattester svarer forslaget dog i al væsentlighed til det i Danmark gældende regelsæt, som Inatsisartut ønskede indført ved beslutningsforslag i form af dagsordenspunkt EM 2007/23/FM 2007/139, både for så vidt angår reglerne afgrænsning i relation til ansættelses- og beskæftigelsesområder og med hensyn til konkrete stillings- og beskæftigelsestyper.

Lovforslagets helt overordnede formål består i at sikre klarhed over, om personer, der skal ansættes eller beskæftiges på de omhandlede områder, har været involveret i sager om overgreb eller misbrug af børn, ligesom forslaget skal sikre, at befolkningen kan have tillid til de institutioner, foreninger m.v., som børnene tilbringer en ikke uvæsentlig tid i. Det er endvidere hensigten, at forslaget kan bidrage til at skabe tryghed og trivsel i institutionerne, foreningerne m.v. til gavn for både børnene såvel som ansatte og beskæftigede samt forældre. Det skal imidlertid samtidig fremhæves, at indsatsen mod seksuelle overgreb på børn er bredspektret og omfatter såvel kriminalretlige, pædagogiske, præventive og behandlingsmæssige tiltag. Endvidere kan indsatsen mod seksuelle overgreb mod børn ikke alene baseres på benyttelse af børneattester, idet disse kun vil have virkning i forhold til allerede dømte personer. Eftersom børneattester alene omtaler forhold, som den pågældende er dømt for, er der dermed ikke nogen garanti for, at den pågældende ikke alligevel tidligere har begået sædelighedsforbrydelser mod børn. Der vil således fortsat være behov for at supplere anvendelse af børneattester med øvrige tiltag på området. Det er således ikke hensigten med lovforslaget at skabe en falsk tryghedsfornemmelse, således at der ikke længere ydes risikoen for krænkelser den konstante opmærksomhed og fokus, som problemet kræver. Børneattesterne skal med andre ord ikke fungere som en sovepude ude i de enkelte institutioner, foreninger m.v., men skal ses som ét redskab blandt flere, hvorfor der til stadighed skal fokuseres på emnet ude i de enkelte institutioner, foreninger m.v., herunder tilstræbes en fortløbende diskussion af regler for adfærd og omgangstone, opstilling af etiske principper for omgang med børn og unge, oplysning og dialog, drøftelse af eventuelle beredskabsplaner og øget fokus på fremgangsmåden ved rekruttering. Dette kan bl.a. ske ved indhentelse af oplysninger og referencer fra tidligere ansættelses- og beskæftigelsesforhold.

2. Hovedpunkter i lovforslaget

a) Gældende ret

Der findes i Grønland ingen generelle lovfæstede regler om pligt til at benytte børneattester, ligesom børneattester som sådan er et hidtil ukendt retligt begreb i Grønland. Som det imidlertid også fremgår af det foregående afsnit, er der dog allerede i dag mulighed for at kræve forevisning af straffeattester i forbindelse med ansættelse og beskæftigelse af personer, der i kraft af stillingen eller beskæftigelsen skal have direkte kontakt med børn. Derudover er der på enkelte områder fastsat særlige regler med henblik på at imødegå overgreb mod børn. Eksempelvis i forbindelse med godkendelse af dagplejehjem fremgår det af landstingsforordning nr. 10 af 5. december 2008 om pædagogisk udviklende dagtilbud til børn i førskolealderen, at der ikke kan ske godkendelse af dagplejehjem, hvis dagplejeren eller medlemmer af dennes husstand er dømt for forbrydelser i familieforhold, sædelighedsforbrydelser, eller forbrydelser mod liv og legeme inden for de seneste 2 år. Endelig har det navnlig inden for en række institutioner været praksis at kræve fremvisning af straffeattester i forbindelse med ansættelse af personale i stillinger, der indebærer regelmæssig kontakt med børn.

b) Forslaget

Forslagets hovedformål er at sikre, at personer med domme for seksuelle krænkelser af børn ikke uden videre kan få en børnerelateret stilling eller beskæftigelse. Det skal samtidig betones, at forslaget ikke har til hensigt at pålægge tidligere domfældte personer endnu en sanktion, idet forslaget alene har til hensigt at beskytte børn, når disse opholder sig på institutioner, foreninger m.v. Beskyttelsen går ud på, at den part, der skal ansætte eller beskæftige en person inden for et af de i forslaget angivne områder, før ansættelsen eller beskæftigelsen på grundlag af samtykke fra personen indhenter oplysninger fra Det Centrale Kriminalregister. Disse oplysninger, der altså benævnes ”børneattest”, viser, om den pågældende er blevet dømt for overtrædelse af kriminallovens eller straffelovens regler om seksuelle krænkelser af børn under 15 år. Baggrunden for forslaget er ønsket om at sikre, at institutioner, foreninger m.v. på børne- og ungeområdet har den nødvendige og relevante viden om de ansatte eller beskæftigede, således at man kan forebygge seksuelle overgreb på børn og unge. Børneattesten er kendetegnet dels ved alene at vedrøre sædelighedsforbrydelser begået mod børn under 15 år, dels ved, at der kan gå op til 20 år, før afgørelsen slettes af registret og i nogle tilfælde af grove sædelighedsforbrydelser, vil sletning først kunne ske, når den dømte fylder 80 år. Udover at indsnævre oplysningerne på grundlag af nogle relevanskriterier for beskæftigelse inden for børne- og ungeområdet, adskiller en børneattest sig således fra en straffeattest ved forældersspørgsmålet, idet straffeattester også rummer oplysninger om sædelighedsforbrydelser, men med en kortere forældelsesfrist. At forslaget i lighed med de tilsvarende danske regler ikke direkte indeholder et udtrykkeligt forbud mod at ansætte eller beskæftige personer med en positiv børneattest i bestemte ansættelses- eller beskæftigelsesforhold, beror på bl.a. overordnede internationale retsprincipper vedrørende rettighedsfrakendelser, som i øvrigt typisk vil være et domstolsanliggende.

I det følgende skal knyttes nogle emneopdelte hovedpunkter til forslaget:

1) Oplysninger i en børneattest:

En børneattest indeholder oplysninger om overtrædelse af kriminallovens bestemmelser vedrørende incest, samleje eller anden kønslig omgang med børn under 15 år, udbredelse eller besiddelse af børnepornografi, blufærdighedskrænkelser over for børn under 15 år. Der henvises i den forbindelse i forslaget også til overtrædelse af tilsvarende bestemmelser i den i Danmark gældende straffelov, således at en person, der er dømt for seksuelle krænkelser af børn i Danmark, ikke frit kan søge ansættelse eller beskæftigelse i f.eks. en børneinstitution i Grønland i en funktion, som denne ikke vil kunne opnå i Danmark. Hvis børneattesten er positiv, betyder dette, at den indeholder oplysninger om sager, hvor der er afsagt dom for seksuelle krænkelser af den ovenfor angivne karakter. Hvis børneattesten er negativ, er dette ensbetydende med, at den person, som attesten vedrører, ikke har domme om sædelighedsforbrydelse begået mod børn bag sig.

Det skal endvidere bemærkes, at oplysningerne i en børneattest anses for personoplysninger og derfor skal behandles fortroligt, hvilket gælder uanset, om børneattesten er negativ. Derudover har de personer i en institution, forening m.v., der modtager attesten, tavshedspligt, ligesom attesten skal destrueres efter modtagelsen. I det omfang oplysningerne fra attesten indgår i en forvaltningsmyndigheds sagsakter, f.eks. i medfør af reglerne om notatpligt, skal disse opbevares således, at uvedkommende ikke har adgang til attesterne, ligesom enhver, som har haft adgang til attesten eller oplysningerne, har tavshedspligt. Ubertøvet videregivelse af oplysninger i en børneattest uden et udtrykkeligt samtykke fra den person, som oplysningerne angår, sanktioneres både efter kriminalloven og efter forslagets § 5, stk. 1, 2. pkt. Hertil kommer, at offentligt ansatte har tavshedspligt, og brud på denne tavshedspligt kan ligeledes sanktioneres efter kriminallovens bestemmelser herom.

Indhentelse af børneattester anses i praksis at skulle ske ved, at institutionen, foreningen m.v. udpeger en person, der skal modtage og beskytte oplysningerne i forbindelse med rekvirering af børneattesterne. Det antages, at indhentelsen af børneattesterne i praksis vil skulle ske på baggrund af én rekviritionsblanket, der udfyldes og sendes til Det Centrale Kriminalregister. Blanketten består både af en anmodning fra den ansættende institution m.v. og en samtykkeerklæring fra den person, som oplysningerne vedrører. Blankettens anmodningsdel udfyldes af den institution, forening m.v., som agter at ansætte eller beskæftige en person, som i kraft af stillingen eller beskæftigelsen skal have direkte kontakt med børn under 15 år. På blanketten afkrydses, at man ønsker at kontrollere en navngiven person, der skal ansættes eller beskæftiges, ligesom blanketten skal underskrives af den person, som skal modtage oplysningerne. Blankettens samtykkedel består af en såkaldt samtykkeerklæring, hvori den person, som oplysningerne angår, meddeler sit samtykke til, at institutionen, foreningen m.v. kan modtage oplysningerne fra Kriminalregisteret. Rekviritionsblanketten sendes herefter til Det Centrale Kriminalregister. Når sidstnævntes tilbagemelding modtages i institutionen, foreningen m.v., skal børneattesten behandles fortroligt og overholde reglerne om tavshedspligt i henhold til forslaget og øvrige regler om tavshedspligt. Hvis der er tale om en negativ børneattest, vil rekviritionsblanketten blot blive returneret med en

afkrydsning i feltet ”Der findes ingen oplysninger, jf. § 2 i Inatsisartutlov om pligt til at indhente børneattester”. I tilfælde af en positiv børneattest returnerer Kriminalregisteret rekvisitionsblanketten med afkrydsning i feltet ”Se vedlagte”. Der vil typisk ligeledes samtidig med tilbagemeldingen blive fremsendt nærmere information om fremgangsmåden i form af vejledninger. Rigspolitiet har i øvrigt en af Justitsministeriets fremsendt skrivelse gjort opmærksom på, at uberettiget videregivelse af oplysningerne kan ”straffes”, hvorved menes, at man kan ifalde et kriminalretligt ansvar for uberettiget videregivelse af oplysningerne.

2) Personkreds:

Pligten til at indhente børneattester gælder for alle myndigheder, institutioner, foreninger, organisationer m.v., der skal ansætte eller beskæftige personer, der i kraft af ansættelsen eller beskæftigelsen skal have direkte kontakt til børn og unge. Forslagets afgrænsning af personkreds er udarbejdet ved at sammenholde forskellige former for institutioner, foreninger m.v., som er kendetegnet ved at arbejde med børn under 15 år enten regelmæssigt eller lejlighedsvist med de i institutionerne, foreningerne m.v. anvendte ansættelses- eller beskæftigelsestyper. Som eksempel kan nævnes lærere i folkeskolen, pædagoger og lignende i daginstitutioner og fritidsklubber, dagplejere, plejeforældre m.v. inden for omsorgs- og socialområdet, præster, kateketer i kirker, sportsinstruktører i idrætsforeninger, spejderledere i spejderkorps, personale på børneafdelinger på Dronning Ingrid's Hospital, naturvejledere i kommuner og foreninger m.v. Det vil i den forbindelse være underordnet, om der er tale om ansættelse eller beskæftigelse i form af vikariater, tidsbegrænsede stillinger eller praktikanter. Det bærende moment i afgrænsningen har været spørgsmålet om, hvor vidt stillingen eller beskæftigelsen medfører mulighed for en direkte kontakt med børn under 15 år, hvorved forstås, om der i kraft af stillingen eller beskæftigelsen skabes mulighed for en tæt, ikke-overvåget fysisk kontakt med børn under 15 år. Derudover har spørgsmålet om, hvor vidt stillingen eller beskæftigelsen omfatter situationer, hvor der kan skabes et tillidsforhold ligeledes været inddraget som et væsentligt element i fastsættelsen af personkredsen. Sidstnævnte har navnlig spillet en rolle i forhold til udformningen af bestemmelserne omkring løsere ansættelses- eller beskæftigelsesforhold. Dvs. hvis en person f.eks. deltager i en uges idrætslejr en enkelt gang sammenholdt med en person, der 3 gange i løbet af en periode af 3 måneder deltager i 3 idrætslejre af hver en uges varighed. I sidstnævnte tilfælde antages det, at man nærmer sig den situation, hvor tilknytningen til foreningen ikke længere er så perifer, ligesom vedkommende vil være der så meget, at der kan opbygges et tillidsforhold til foreningens børn. I øvrigt er det vigtigt at fremhæve, at det er personens reelle funktion i institutionen, foreningen m.v., der er afgørende for, om vedkommende omfattes af forslagets personkreds og altså ikke personens titel. Der vil derfor skulle indhentes børneattest på f.eks. en træner for et voksent fodboldhold, der også lejlighedsvis træner børn under 15 år, hvis sidstnævnte eksempelvis finder sted 3 gange inden for en periode af 3 måneder. Tilsvarende vil gælde for en formand for en idrætsforening, hvis funktion består i administrative opgaver, men som lejlighedsvis under tilsvarende omstændigheder fungerer som holdleder for børn under 15 år.

Som det fremgår, er det en betingelse, at ansættelsen eller beskæftigelsen relaterer sig til børn under 15 år, hvorfor eksempelvis en leder af en spejdergruppe, en børneteaterinstruktør eller en ugentlig leder af aktiviteterne for børn under 15 år i en kirkelig forening vil være omfattet af forslaget personkreds. Hvis aktiviteterne eller beskæftigelsen imidlertid ikke omfatter børn under 15 år, er der ikke pligt til at indhente børneattest. Hvis aktiviteterne omfatter blot et enkelt barn under 15 år, idet de øvrige børn er over 15 år, vil institutionen, foreningen m.v. derimod være forpligtet til at indhente børneattest. For så vidt angår efterskoler skal det i den forbindelse bemærkes, at elevgrundlaget helt overvejende består af børn over 15 år. Det fremgår imidlertid samtidig af § 3 i landstingsforordning nr. 13 af 5. december 2008 om efterskoler, at børn, der er fyldt 14 år, kan optages på en efterskole, hvorfor det foreslås, at der ligeledes skal indhentes børneattester for personale på efterskoler. Det skal hertil nævnes, at der kan ske optagelse på en efterskole efter 8. klasse. Det skal i øvrigt bemærkes, at de personer, der indhentes børneattester på, skal være fyldt 15 år, hvilket navnlig kan være af relevans i forhold til f.eks. idrætsforeninger, som ofte beskæftiger yngre personer som trænere, holdledere m.v. for f.eks. hold i børnerækkerne. Endvidere omfatter forslaget ikke personer, hvis kontakt til børn under 15 år relaterer sig til at modtage erhvervspraktikanter eller består i at være ledere for børn under 15 år i ansættelsesforhold, hvilket f.eks. kan dreje sig om børn, der beskæftiges i fritidsjobs i et supermarked eller i forbindelse med udbringning af blade, medvirker i film m.v.

Det skal derudover bemærkes, at forslaget anvendelse ikke forudsætter, at der skal være tale om et lønnet ansættelsesforhold eller en beskæftigelse eller et engagement for hvilke, der ydes en eller anden form for vederlag. Der skal derfor også indhentes børneattester for personer, der beskæftiges på et frivilligt grundlag. Udgangspunktet for afgrænsningen har således været, at der ikke bør være nogen forskel på, om der er tale om lønnet eller ulønnet beskæftigelse, eller om ansættelsen eller beskæftigelsen er af mere eller mindre varig karakter, for så vidt den altså ikke er ganske forbigående.

3) Samtykke:

Eftersom en børneattest ikke kan udstedes til den person, som oplysningerne på attesten angår, er det et krav, at den ansættende eller beskæftigende myndighed, institution, forening m.v. forud for indhentelse af børneattest sikrer skriftligt samtykke dertil fra den person, som attesten vedrører. Dette betyder, at anvendelse af børneattester i det hele forudsætter medvirken fra den person, som oplysningerne angår, hvorfor en børneattest altså ikke kan udstedes, såfremt et sådant samtykke ikke foreligger. For så vidt angår retsvirkningerne af, at en ansøger ikke ønsker at meddele sit samtykke til indhentelse af en børneattest, således at en børneattest ikke kan indhentes, vil det manglende samtykke betyde, at den pågældende ikke kan ansættes i stillingen. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til forslaget § 2, stk. 4.

4) Særligt for offentlige forvaltningsmyndigheder:

I forhold til institutioner, foreninger m.v., der hviler på et offentligretligt grundlag, er der en række særlige regler, der bør iagttages i forbindelse med indhentelse af børneattester. Hvis en indhentet børneattest eksempelvis bevirker, at en kommunal institution ikke ønsker at ansætte den pågældende i en stilling, skal der ske partshøring efter sagsbehandlingslovens § 19, inden der træffes endelig afgørelse om ikke at ansætte den pågældende i stillingen. Endvidere bør den kommunale institution indsende en indberetning til den centrale kommunalforvaltning under kommunalbestyrelsen, som institutionen henhører under af hensyn til en registrering af de tilfælde, hvor en indhentet børneattest medfører, at der ikke sker ansættelse af den pågældende ansøger. Indberetningen bør indeholde oplysninger om, hvilken stilling, der er tale om, hvilken form for attest, der er indhentet og hvilke oplysninger i attesten, der har bevirket, at der ikke er sket ansættelse. Indberetningen må imidlertid ikke indeholde navn eller cpr. nr. på den pågældende. Når ansøgningen behandles og der indhentes oplysninger, vil der på grundlag af den samlede mængde oplysninger blive truffet en afgørelse, der resulterer i enten at den pågældende ansøger tilbydes stillingen eller meddeles afslag. Hvis der i den forbindelse indhentes en oplysning, der er til ugunst for ansøgeren, og indholdet af oplysningen er udslagsgivende for en afgørelse om ikke at ansætte ansøgeren, vil der skulle udarbejdes et notat om oplysningens indhold, hvilket følger af notatpligten i offentlighedslovens § 6. Fordi oplysningen er til ugunst for ansøgeren og har afgørende betydning for sagens afgørelse, skal der ske partshøring efter sagsbehandlingslovens § 19, hvilket betyder, at ansøgeren skal have mulighed for at udtale sig om oplysningen, før den endelige afgørelse træffes. Der vil endvidere også være notatpligt, men ikke høringspligt ved indhentelse af en reference, hvis indhold er til gunst for ansøgeren og som bevirker, at en person, som man som udgangspunkt ikke havde påtænkt at ansætte, alligevel tilbydes stillingen, idet der også her træffes en afgørelse. I øvrigt må det af hensyn til principperne om god sagsbehandlingsskik anbefales, at foretage notater i personalesager, selv om der ikke træffes en afgørelse på grundlag af de modtagne oplysninger. Det kan samtidig anbefales, at der i stillings- eller i beskæftigelsesopslag gøres opmærksom på, at ansættelsen eller beskæftigelsen forudsætter, at ansøgeren har en tilfredsstillende børneattest i forhold til den konkrete stilling eller beskæftigelse.

5) Forholdet til registerlovgivning:

Som nævnt under punkt 1 er oplysninger i en børneattest personoplysninger, som derfor skal behandles fortroligt. Det skal samtidig bemærkes, at reglerne i lov nr. 294 af 8. juni 1978 om offentlige myndigheders registre ikke finder anvendelse i forhold til indhentelse af børneattester, hvilket skyldes, at de offentlige myndigheder, institutioner m.v. der indhenter børneattester ikke i forbindelse med modtagelsen af børneattesterne vil opbevare oplysningerne elektronisk i registre eller i andre systematiserede fortegnelser ved brug af elektronisk databehandling, jf. § 1 i loven om offentlige myndigheders registre. Samtidig fremgår det af forslaget § 4, at oplysningerne i en børneattest skal destrueres umiddelbart efter, at man har gennemgået oplysningerne i disse, hvorfor oplysningerne eksempelvis ikke må opbevares i et edb-register. Det skal i den forbindelse bemærkes, at hvis oplysninger, der opbevares som følge af f.eks. notatpligt, behandles elektronisk, eksempelvis ved brug af et tekstbehandlingssystem, vil loven om offentlige registre kunne finde

anvendelse på denne behandling. Tekstbehandlingssystemer vil blive omfattet af registerloven, hvis de er indrettet således, at personoplysninger lagres og kan findes også efter udløb af et kortere tidsrum på f.eks. nogle timer. Derimod antages det, at tekstbehandlingssystemer ikke er registre, som omfattes af registerloven, hvis skrivelser og eventuelle udkast som udgangspunkt slettes umiddelbart efter afsendelsen, eller inden for en vis kortere tidsrum. Dette tidsrum kan afhængigt af almindelige arbejdsrutiner være på op til en måned, jf. nærmere Registertilsynets årsberetning 1986 s. 21-22. Der stilles på den baggrund ikke krav om, at de pågældende f.eks. myndigheder skal foretage anmeldelse til Datatilsynet eller udarbejde registerforskrifter i forbindelse med modtagelse af børneattester. Af hensyn til karakteren af oplysningerne i en børneattest har det derfor været nødvendigt i forslaget at skærpe bestemmelserne vedrørende offentlige myndigheders, institutioners m.v. omgang med oplysningerne i en børneattest, således at der bl.a. foreslås indsat en udtrykkelig sanktionsbestemmelse i forhold til uberettiget videregivelse af oplysningerne i en børneattest.

For så vidt angår private modtagere af børneattester skal det bemærkes, at en privat forening m.v., der indhenter børneattester, vil være omfattet af lov nr. 293 om private registre m.v., hvis der sker en systematisk registrering. Dette antages imidlertid ikke at være tilfældet, idet en indhentet børneattest samt oplysningerne heri skal destrueres umiddelbart efter, at modtageren har gjort sig bekendt med indholdet af oplysningerne. På grund af den overordentlig begrænsede tidsmæssige faktor vil der altså ikke i den forstand være tale om en systematisk registrering, ligesom det heller ikke vil være muligt at identificere enkeltpersoner, eftersom attesterne samt oplysningerne heri destrueres umiddelbart efter, at disse er blevet modtaget. Sidstnævnte forskrift indeholder dog ikke krav om udarbejdelse af registerforskrifter eller anmeldelsespligt i forhold til indhentelse af børneattester. At forholdet er omfattet af loven om private registre betyder derimod, at foreningen m.v. vil være underlagt tilsyn fra Datatilsynet, som i øvrigt har overtaget den tilsynspligt, der ifølge grønlandsk registerlovgivning er tillagt det tidligere "Registertilsyn".

Hvis den i Danmark gældende lov om behandling af personoplysninger på et tidspunkt sættes i kraft i Grønland må det efter omstændighederne overvejes, om der i den forbindelse bør indsættes en undtagelse fra persondatalovens bestemmelser om anmeldelse, indhentelse af udtalelse og tilladelser. På trods af karakteren af oplysningerne skal det bemærkes, at oplysningerne alene indhentes på grundlag af et udtrykkeligt samtykke fra den, som oplysningerne angår, ligesom en pligt til at foretage anmeldelse vil udgøre en forholdsvis tung administrativ byrde for navnlig private foreninger med frivillig arbejdskraft og andre mindre institutioner, der hviler på et privatretligt grundlag. Sidstnævnte skal sammenholdes med det forholdsvis beskedne antal positive børneattester, der forventes at blive modtaget, hvorfor de administrative opgaver vedrørende anmeldelse og indhentning af udtalelse må antages at blive uforholdsmæssigt omfattende i relation til de relativt få positive børneattester, der forventes at blive udstedt. Endelig skal det bemærkes, at indhentelse af børneattesterne jo alene har til formål at bidrage til at imødegå et overordentligt vigtigt samfundsmæssigt problem, som består i at beskytte børn mod seksuelle overgreb begået af personer, som konkret har ansøgt om børnerelaterede ansættelser eller beskæftigelser. På den baggrund bør det i forbindelse med en

eventuel fremtidig ikraftsættelse af lov om behandling af personoplysninger i Grønland drøftes, om der i en sådan anledning bør tilvejebringes en udtrykkelig undtagelse fra reglerne i sidstnævnte forskrift om pligt til at foretage anmeldelse til og indhente udtalelse og tilladelse fra Datatilsynet i forbindelse med myndigheders og foreningers m.v. indhentelse af børneattester, hvilket i øvrigt svarer til de i Danmark gældende regler.

6) Sanktion:

Det har i forbindelse med udarbejdelse af sanktionsbestemmelserne være overvejet, om offentlige forvaltningsmyndigheder, der altså typisk omfatter enheder, der udøver faktisk forvaltningsvirksomhed, som f.eks. folkeskoler, kommunale daginstitutioner og Selvstyrets institutioner skulle undtages fra reglen om bødeansvar. Dette skyldes, at forsømmelser i forhold til disse institutioners pligt til at indhente børneattester vil være ensbetydende med tilsidesættelse af tjenestepligter, som altså i kraft af ansættelsesforholdet kan sanktioneres efter almindelige regler for offentlig ansatte. Tilsidesættelse af en sådan tjenestepligt kan derfor medføre tjenstligt ansvar og under skærpene omstændigheder et kriminalretligt ansvar efter kriminallovens regler herom. Det skal i den forbindelse bemærkes, at de almindelige regler for offentlig ansatte, som gælder for tilsidesættelse af en sådan tjenestepligt, som udgangspunkt vil betyde, at der er tale om grov misligholdelse af ansættelsesforholdet, hvilket vil medføre øjeblikkelig afbrydelse af ansættelsesforholdet, ligesom ansvaret vil blive pålagt den pågældende leder af f.eks. institutionen. Disse overvejelser skal sammenholdes med den kendsgerning, at der for så vidt angår private foreninger m.v. ikke gælder et tilsvarende generelt regelsæt til at sanktionere nævnte forsømmelser. Tilsvarende har det været inddraget i overvejelserne, om den generelle pligt til at indhente børneattester skulle begrænses til alene at omfatte private foreninger m.v., der modtager offentligt tilskud. Efter en samlet vurdering foreslås det dog, at der ikke bør skelnes i forhold til sanktionsfastsættelsen ud fra spørgsmålet om, hvor vidt der er tale om offentlig eller privat virksomhed, ligesom der heller ikke foreslås særskilte regler baseret på, om der er tale om private foreninger m.v., der modtager offentlig tilskud eller ikke. Vurdering begrundes i hensynet til en entydig og effektiv sanktionspolitik, ligesom det ikke kan afvises, at forskellige sanktionsregler, der fastsættes ud fra den ansættende eller beskæftigende parts status, kan medføre utilsigtede huller i lovgivningen.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Indledningsvis skal det fremhæves, at det er gratis at rekvirere børneattester, idet der ikke er knyttet gebyrer til udstedelse af børneattester. Forslaget vurderes imidlertid at indebære visse økonomiske og administrative konsekvenser for Grønlands Selvstyre og kommunerne. Konsekvenserne vil bestå i arbejdstid og porto. I forbindelse med vedtagelsen af tilsvarende lovgivning i Danmark anslog Kulturministeriet, at indhentning af børneattester i gennemsnit krævede et tidsforbrug på 5 minutter per attest. Omkring 1800 personer i Grønland er ansat til at beskæftige sig med børn, fortrinsvis som lærere, pædagoger og pædagogmedhjælpere. Det skal i den

forbindelse bemærkes, at der alene ved nyansættelser skal kræves børneattest. Antages en personaleomsætning på 20 % om året, vil der være behov for 360 børneattester om året, hvilket vil udgøre et tidsforbrug på godt 30 arbejdsmarkedstimer per år. Beløbsmæssigt vil dette dreje sig om ca. 5-7000 kr. Denne byrde vil påhvile institutionerne og i de fleste tilfælde kommunerne. Det forekommer dog ikke urimeligt at antage, at ressourceforbruget kan blive noget større, fordi der er tale om en ny ordning, hvis implementering i ansættelsesproceduren kan kræve noget tilvænnning. Hertil kommer udgifter til porto, som anslås at udgøre ca. 6000 kr., som er baseret på porto per brev på 16.50 kr.

Forslagets økonomiske og administrative konsekvenser skal dog sammenholdes med de omkostninger, der allerede er på området. Dette skyldes, at der allerede inden for en række af Selvstyrets og kommunernes områder er en praksis for at kræve fremlæggelse af straffeattester. Eksempelvis har Qeqqata Kommunia oplyst, at man altid ved nyansættelser har forsøgt beskytte børn ved at sikre sig straffeattester, ligesom Qaasuitsup Kommunia oplyser, at de fleste gamle kommuner inden for den nuværende kommunegrænse gennem de seneste mange år altid har indhentet straffeattester i forbindelse med ansættelser af personale i alle institutioner inden for kommunalt regi, herunder ved ansættelse af dagplejere, og ansættelser inden for plejefamilier og professionelle familieplejere. Endvidere har Kommuneqarfik Sermersooq oplyst, at man har set frem til forslaget, idet man hidtil har beskyttet børn ved brug af offentlige straffeattester, som man nu kan erstatte med børneattester. Det skal hertil erindres, at en offentlig straffeattest modsat en privat straffeattest, skal indhentes af myndighederne selv efter, at myndigheden har indhentet samtykke hos stillingsansøgeren, som altså ligesom en børneattest ikke kan udleveres personligt til ansøgeren. De kommunale omkostninger må derfor sammenholdes med, at en kommune nu ikke længere behøver at gøre brug af den offentlige straffeattest, som man hidtil måtte have gjort brug af. Det må derfor antages, at der ved indførelse af børneattester vil ske en besparelse på de udgifter, der hidtil er blevet anvendt på indhentelse af de nævnte straffeattester, hvilket selvsagt skal medtages i beregningen af forslagets omkostningsniveau. Konsekvenserne skal samtidig ses i lyset af, at Selvstyret og kommunerne fremover vil være egentligt forpligtet til at indhente børneattester, herunder samtykke fra de personer, som oplysningerne angår. Konkret vil konsekvenserne bestå i, at den ansættende eller beskæftigende myndighed, skal sørge for at udfylde blanketten til rekvirering af en børneattest. Det skal herudover bemærkes, at indhentelse af børneattester i praksis sker ved at påføre indhentelsesblanketten navn, personnummer og adresse m.v. på den, som oplysningerne angår, angivelse af den myndighed, forening m.v., der rekvirerer attesten med underskrift samt en afkrydsning af, om oplysningerne skal anvendes til brug for ansættelse eller beskæftigelse, der indebærer direkte kontakt med børn og unge under 15 år. Herudover skal stillingsansøgerens underskrift påføres. Selve udfyldelsen af rekvisitionsblanketten må derfor anses for en overkommelig opgave. Samtidig skal omkostningsspørgsmålet sammenholdes med, at forslaget jo alene omfatter nyansættelser. Forslaget gælder således kun for personer, der ansættes eller beskæftiges efter forslagets ikrafttræden.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Det må antages, at forslaget vil indebære visse udgifter for erhvervslivet, hvilket f.eks. vil berøre en virksomhed, der har etableret børnepasningsordning for virksomhedens ansatte. Der vil selvsagt ligeledes være visse økonomiske og navnlig administrative udfordringer i forhold til foreninger, institutioner og organisationer m.v., der hviler på et privatretligt grundlag og som led i disse aktiviteter beskæftiger sig med børn under 15 år, jf. det ovenfor under afsnit 3 anførte. De administrative konsekvenser vil navnlig relatere sig til den praktiske opgave vedrørende indhentelse af børneattesterne på grundlag af samtykke, ligesom forslaget betyder, at ansættelsen eller beskæftigelsen ikke reelt kan påbegynde, før børneattesterne er modtaget. Dette skal dog ligeledes sammenholdes med det under afsnit 3 anførte om, at der ikke er reale hensyn, som taler for at stille børn under 15 år i Grønland ringere end børn under 15 år i eksempelvis Danmark. Der vil i den forbindelse navnlig blive tale om administrative konsekvenser i forhold til pligten til at indhente børneattester.

5. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Forslaget indebærer ingen konsekvenser for miljøet og naturen.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Borgere, der ønsker ansættelse eller beskæftigelse, der medfører direkte kontakt med børn under 15 år, skal efter begæring fra en myndighed, institution, organisation, forening m.v., som er omfattet af forslaget, meddele samtykke til indhentelse af børneattest for at kunne opnå ansættelse eller beskæftigelse. Endvidere antages forslaget at medføre en øget beskyttelse af børn under 15 år mod seksuelle overgreb.

7. Forholdet til Rigsfællesskabet og Selvstyret

Forslaget forventes ikke at medføre konsekvenser for Selvstyret, men forudsætter et tæt samarbejde med Rigsmyndighederne under hvis myndighed Det Centrale Kriminalregister befinder sig.

8. Høring af myndigheder og organisationer

Lovforslaget har været i høring første gang i perioden 13. juli 2009 til 31. august 2009. Efterfølgende har forslaget i perioden 18. januar til 16. februar 2010 været til høring hos:

Justitsministeriet

Datatilsynet

Politimesteren i Grønland

Formandens Departement

Departementet for Boliger, Infrastruktur og Trafik

Departementet for Finanser

Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug

Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked

Departementet for Sociale Anliggender

Departementet for Sundhed

Departementet for Indenrigsanliggender, Natur og Miljø

Råstofdirektoratet

Grønlands Arbejdsgiverforening (GA)

SIK

PIP

Grønlands Landsret

KANUKOKA

KANUNUPE

ASG

DJØF

NUSUKA

IMAK

KNAPK

AK (Atorfillit Kattuffiat)

PK (sygeplejersker)

PPK (terapeuter, jordmødre, ergoterapeuter, fysioterapeuter, bioanalytikere)

SSK (Arbejdsledere i Grønland)

Grønlands Landsbibliotek

Bispekontoret

Provsteqarfik Avannaa

Provsteqarfik Qeqqa, Tunu Qaanaarlu

Provsteqarfik Kujataa

Grønlands Frikirke

Bahai

Jehovas Vidner

Jesu Små Søstre

Katolsk Kirke

Nyapostolsk Kirke

Grønlands Idrætsforbund

Sorlak

NAPA

Silamiut

Katuaq

Taseralik

Spejderne i Grønland

Nanu Børn

Bedre Børneliv (Meeqqat Inuunerissut)

Mælkebøtten

MIPI – Videnscenter om Børn og Unge

Rigsombudsmanden i Grønland

Arbejdstilsynet i Grønland

Der er i forbindelse med de 2 høringsrunder modtaget svar fra følgende høringsparter:

AK, Arbejdstilsynet (Sullivinnik Nakkutilliisoqarfik), Departementet for Indenrigsafførelser, Natur og Miljø, Departementet for Boliger, Infrastruktur og Trafik, Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug, Råstofdirektoratet, PIP, Paarisa og KANUNUPE, som ingen bemærkninger havde til forslaget, udover at begge sidstnævnte anfører, at man støtter forslaget. Tilsvarende har SIK i sit høringssvar anført, at man tilslutter sig forslaget, ligesom man med glæde har noteret sig forslagets bemærkning om, at lovinitiativet ikke skal stå alene men suppleres af øvrige tiltag.

Herudover er der modtaget høringssvar fra Departementet for Finanser (AN), hvis høringssvar er blevet imødekommet. AN foreslog i forbindelse med forslagets første høring, at forslaget skulle i ny høring, når Justitsministeriets høringssvar var modtaget, idet man først herefter kunne vurdere forslagets konsekvenser mere præcist. Dette blev imødekommet i form af forslagets anden høring.

Børne- og ungehuset Mælkebøtten har i sit høringssvar ønsket, at børneattester ikke kun skal gælde for skolepsykologer men for alle psykologer, der beskæftiger sig med børn, hvilket er blevet imødekommet. Derudover anpriser man, at forslaget ikke kun omfatter offentlige ansættelsesforhold.

Endvidere er der modtaget høringssvar fra GA, der anfører, at man som udgangspunkt ingen bemærkninger. GA tilføjer imidlertid i lighed med IMAK, at det bør sikres, at Rigspolitiet foretager en hurtig sagsbehandling, idet en langsommelig sagsbehandling vil kunne hindre ansættelse af personale eller betyde, at arbejdsgiveren ikke kan overholde den indgåede aftale med lønmodtageren, selv om aftalen er betinget af oplysningerne i en børneattest. Det skal hertil bemærkes, at selv om forslaget ikke indeholder tidsfrister i forhold til Kriminalregisterets virksomhed, som jo henhører under Rigsmyndighedernes kompetence, er Kriminalregisteret underlagt offentlige sagsbehandlingsregler. Derfor skal Kriminalregisteret efterleve kravet om effektiv sagsbehandling, hvilket også relaterer sig til spørgsmålet om sagsbehandlingstid.

GA og IMAK anfører samtidig, at det bør overvejes, om der er behov for at indhente en ny børneattest, hvis en lønmodtager overgår fra et vikarjob til et andet under samme myndighed eller bliver fastansat efter udløbet af vikarperioden, jf. bemærkningerne til forslagets § 3, stk. 5. Hertil skal det bemærkes, at forslaget allerede indeholder en række lempelser i forhold til pligten til at indhente børneattest, f.eks. hvis det drejer sig om en person, der overgår til en anden funktion inden for samme ansættelsesmyndighed. Tilsvarende gælder, hvis der er tale om en person, hvis tilknytning til ansættelsen eller beskæftigelsen afbrydes midlertidigt på grund af en såkaldt naturlig pause, hvilket kan dreje sig om ferie, orlov eller

sæsonbetingede pauser. Herudover skal der heller ikke indhentes børneattest, hvis der er tale om en akut vikar eller afløser, der træder til en enkelt gang eller helt kortvarigt, når det ikke er hensigten, at den pågældendes tilknytning til ansættelsen skal være mere end enkeltstående, jf. forslaget § 3, stk. 4. Endvidere skal der alene indhentes børneattest en enkelt gang, når det drejer sig om såkaldte faste vikarer, hvorved forstås vikarer, som på trods af vikaransættelsen er ansat til over en længere periode at kunne beskæftige sig med børn, således at der reelt er tale om et regulært ansættelsesforhold. Hertil kommer, at ansættelsesaftaler kan indgås under betingelse af en tilfredsstillende børneattest, hvorfor forslaget altså ikke er ufleksibelt. Det skal dog samtidig fremhæves, at bestræbelserne på at hindre overgreb mod børn nødvendiggør en så klar afgrænsning som overhovedet muligt. Derfor er afgrænsningen fastsat til egentlige nyansættelser, hvorved forstås, at pligten til at indhente børneattester indtræder, når der er tale om påbegyndelse af et nyt ansættelses- eller beskæftigelsesforhold. Dette betyder, at der skal indhentes ny børneattest i forbindelse med en vikar, der afslutter sin vikarperiode og påbegynder et nyt ansættelsesforhold i form af eksempelvis en ny vikarperiode eller fastansættelse.

Endvidere har GA og IMAK anført, om det kan overvejes at lade pligten til at indhente børneattest udgå i forhold til faste vikarer, der overgår til fastansættelse, selv om der også i disse tilfælde vil være tale om nyansættelser. Ud fra hensynet til ikke at åbne op for utilsigtede huller i forhold til forslaget overordnede formål vedrørende beskyttelse af børn mod seksuelle overgreb, er det fundet rigtigst ikke at ændre ved forslaget grundsætning om, at der skal indhentes børneattest ved alle nyansættelser.

Endelig ønsker GA en præcisering af, at forslaget også skal omfatte såkaldte NGO'ere, herunder foreninger, som på grundlag af ulønnet frivilligt arbejdskraft beskæftiger sig med børn. Disse var imidlertid allerede omfattet af forslaget § 3, stk. 1, nr. 3, men af lovtekniske årsager er det fundet rigtigst at imødekomme bemærkningen ved at indskrive et nyt nr. 5 i forslaget § 3, stk. 1. Det skal imidlertid bemærkes, at sådanne foreninger alene vil være omfattet af pligten til at indhente børneattester, såfremt foreningens virksomhed indebærer direkte kontakt til børn under 15 år. En forening, hvis aktiviteter består af oplysningskampagner, koordinering af støtteinitiativer og prægning af politiske dagsordener vil således falde uden for forslaget på grund af den manglende direkte kontakt til børn under 15 år.

Endvidere har IMAK ønsket en præcisering af, at pedelmedhjælpere også omfattes af reglerne, hvilket er blevet imødekommet. Det skal imidlertid i den forbindelse erindres, at det er personens reelle funktion i institutionen, foreningen m.v., der er afgørende for, om vedkommende omfattes af forslaget personkreds og altså ikke personens titel. IMAK har herudover anført, at forslaget også bør gælde for idrætsforeninger, der ikke er medlem af Grønlands Idrætsforbund, selv om sådanne foreninger næppe eksisterer i dag.

IMAKs bemærkning retter sig mod forslaget § 3, stk. 2, nr. 1, hvoraf det fremgår, at idrætsforeninger, der er medlem af Grønlands Idrætsforbund er omfattet af forslaget

pligt til at indhente børneattester. Bestemmelsen skyldes bl.a. hensynet til at fastsætte en så klar afgrænsning som mulig. Desuden er der ikke idrætsforeninger med børn under 15 år, der ikke er medlem af Grønlands Idrætsforbund, hvilket også anføres i høringsbidraget. Grønlands Idrætsforbund har i samme forbindelse oplyst, at man ikke kan komme i tanke om idrætsforeninger, som ikke er medlem af forbundet, hvilket man vurderer skyldes hensynet til, at medlemskab indebærer mulighed for økonomisk og materiel støtte. Bestemmelsen skal i øvrigt ses i sammenhæng med et af forslagens hovedformål, som går ud på at beskytte børn i det såkaldte offentlige rum. Dette sker bl.a. ved at skabe tillid i forhold til de institutioner, foreninger i form af f.eks. dagtilbud og idrætsforeninger, som forældre overlader deres børn til. Forslaget har således ikke til hensigt at regulere, hvad der sker under mere private former, idet dette henhører under privatsfæren. Ud fra tilsvarende kriterier er forældre, der modtager en skoleklasse i anledning af deres barns fødselsdag, eller forældre, der ansætter en privat babysitter eller hjemmelærer, ikke omfattet af forslaget. Hovedsigtet med forslaget er nemlig tilfælde, hvor forældre overlader deres børn til såkaldte etablerede institutioner, foreninger m.v., der så ansætter eller beskæftiger personer til at tage sig af børnene.

Det skal i forlængelse heraf bemærkes, at forslaget forudsætter et pligtsubjekt i form af en ansættende enhed, som kan være f.eks. en myndighed, forening m.m. Derfor vil f.eks. en aftale om at mødes ugentligt for at spille fodbold, hvor der også deltager nogle børn under 15 år, falde uden for forslagens anvendelsesområde. Dette skal ses i sammenhæng med, at sådanne uorganiserede aktiviteter ikke indeholder nogen forudsætninger om, at nogen af de voksne deltagere skal beskæftige sig direkte med børn f.eks. som trænere, idet deres deltagelse alene går ud på selv at spille. Der er med andre ord ikke ansat eller beskæftiget personer med henblik på at have direkte kontakt til børn under 15 år i forslagens forstand, ligesom aktiviteten anses for tilhørende privatsfæren.

Det skal samtidig nævnes, at forslaget indeholder en bemyndigelsesbestemmelse, jf. § 3, stk. 6, hvorefter der vil være mulighed for administrativt at få omfattet flere ansættelses- og beskæftigelsesområder end de i forslaget angivne. For så vidt angår IMAKs bemærkning om, at forslaget bør gælde andre foreninger end f.eks. idrætsforeninger og spejderkorps, skal det tilføjes, at forslaget allerede har taget højde herfor, eftersom f.eks. også private fritids- og klubtilbud, jf. § 3, stk. 1, nr. 3 samt private foreninger, der har direkte kontakt til børn under 15 år, er omfattet.

Derudover har IMAK stillet spørgsmålstegn ved, at Grønlands Selvstyre skal indhente børneattester i forbindelse med ansættelser på Selvstyrets efterskoler, eftersom efterskolelovgivningen beskriver efterskoler som selvejende institutioner, hvorfor det altså bør være institutionen selv, der skal indhente børneattesterne. Hertil skal det blot anføres, at det fremgår af forslagens § 3, stk. 1, nr. 4, sidste led, at efterskoler, der drives som selvejende institutioner, skal indhente børneattester. På baggrund af IMAK's bemærkning er henvisningen til Selvstyres efterskoler imidlertid udgået.

Endelig har IMAK stillet spørgsmål ved reglen om, at der skal indhentes ny børneattest efter endt barsels- eller forældreorlov. Dette er blevet imødekommet. Det

skal dertil bemærkes, at orlov typisk ikke betyder en afbrydelse af ansættelsesforholdet, hvilket skal sammenholdes med forslaget grundregel om, at der alene stilles krav om indhentelse af ny børneattest, når der er tale om nyansættelser. Samtidig tilsigter forslaget ikke at gribe ind i ansættelsesforhold efter disses indgåelse.

Endvidere er der modtaget høringssvar fra Den Katolske Kirke i Grønland og fra Bispeembedet i Grønland, som begge påpeger, at der for så vidt angår trossamfund uden for Kirken i Grønland bør anvendes en anden terminologi end ”anerkendte eller godkendte trossamfund”. Dette begrundes bl.a. med usikkerhed i forhold til, om Rigsmyndighedernes anerkendelse og godkendelse af disse fra Kirken i Grønland afvigende trossamfund har gyldighed i hele Rigsfællesskabet, herunder i Grønland.

Den Katolske Kirke i Grønland har i den forbindelse tilføjet, at anvendelsen af de i den danske lovgivning angivne benævnelser derfor rummer mulighed for, at forslaget ikke vil få retsvirkning i forhold til f.eks. den Katolske Kirke i Grønland, eftersom det altså er uklart om anerkendelsen også gælder for Grønland. Bispeembedet har i forlængelse heraf anført, at så længe Grønlands egen stilling til godkendelsesspørgsmålet, efter at landet ved selvstyrets indførelse har overtaget godkendelseskompetencen, og retsvirkningerne heraf endnu ikke er afklaret, bør en anden formulering anvendes. Derfor forslås det i stedet at benytte formuleringen ”trossamfund uden for Kirken i Grønland”, selv om der altså reelt vil være tale om de samme trossamfund, der hidtil er blevet henholdsvis anerkendt eller godkendt af Rigsmyndighederne. Hertil er det dog væsentligt at fremhæve, at det afgørende har været, at det på et objektivt grundlag kan konstateres, hvilke trossamfund, der forpligtes af forslaget. Dette hensyn er hermed opfyldt. Derfor har spørgsmålet om forskelle på anerkendelse, godkendelse eller andre måder at acceptere trossamfund på fortsat ikke nogen selvstændig betydning i forhold til forslaget. Det skal samtidig bemærkes, at det endnu ikke er fastlagt, hvordan grønlandsk accept af trossamfund vil blive udmøntet, herunder vedrørende form og retsvirkninger. Det er derfor fundet mest hensigtsmæssigt at imødekomme de anførte bemærkninger. Dette skete efter forslaget første høring. I øvrigt har Den Katolske Kirke i Grønland tilføjet, at det katolske bispekontor i København altid indhenter børneattester for alle præster og medarbejdere, der har med børn under 15 år at gøre.

Ydermere foreslås det i Bispeembedets høringssvar, at kravet om indhentelse af børneattester bør omfatte alle personer med kirkelige eller menighedsrelaterede funktioner i trossamfund uden for Kirken i Grønland og altså ikke alene præster. At forslaget pligt til indhentelse af børneattester i relation til trossamfund uden for Kirken i Grønland, ligesom den tilsvarende danske lovgivning i forhold til anerkendte eller godkendte trossamfund, alene retter sig mod præstefunktionen, skyldes fortrinsvis afgrænsningshensynet. Det er nemlig vanskeligt på forhånd at statuere, hvilke stillinger og funktioner i disse mangeartede trossamfund, som i sig selv vil indebære direkte kontakt med børn. Dette skal sammen med Kirken i Grønlands særlige position i samfundet sammenholdes med forslaget grundprincip om, at det ikke er stillingens eller beskæftigelsesens titel, der er afgørende, men derimod den pågældende persons reelle funktion. I øvrigt indeholder forslaget mulighed for administrativt at inddrage flere ansættelses- og beskæftigelsesformer,

hvis der viser sig behov derfor. Det bør samtidig nævnes, at Bispeembedet bifalder forhåndsudtagelsen vedrørende Kirken i Grønland, således at det ved de anførte ansættelseskategorier ikke først skal vurderes, om den pågældende ansættelse også reelt vil indebære direkte kontakt til børn under 15 år.

Bispeembedet har tillige foreslået, at også øvrige mere løst sammensatte enheder med et religiøst præg uden nogen offentlig registrering og uden førnævnte rettigheder, som i forhold til forslaget anses for tilhørende privatsfæren, bør omfattes af forslaget. Dette har Bispeembedet fastholdt i sit høringssvar i forbindelse med forslagets anden høring. Bemærkningen er ikke imødekommet, eftersom sådanne enheder med et religiøst præg vurderes at tilhøre privatsfæren, ligesom de i øvrigt heller ikke har de borgerlige rettigheder, som er tillagt de mere officielle trossamfund. I øvrigt vil det være vanskeligt rent afgrænsningsmæssigt at få omfattet aktiviteter med et religiøst præg, der foregår under mere private former. Det skal imidlertid samtidig bemærkes, at den i forslaget indeholdte bemyndigelsesbestemmelse i givet fald vil kunne anvendes til også at få omfattet andre områder end de i forslaget angivne.

Der er ligeledes modtaget høringssvar fra Datatilsynet, som ønskede nogle præciseringer fortrinsvis i relation til registerlovgivningen, hvilket er blevet imødekommet. Forslaget med de pågældende præciseringer er efterfølgende blevet sendt tilbage til Datatilsynet, som derpå ved skrivelse af 14. september 2009 og i forbindelse med forslagets anden høring har anført, at man ikke havde yderligere bemærkninger til forslaget.

Derudover er der modtaget høringssvar fra KANUKOKA, som samtidig har vedlagt høringsbidrag fra 3 kommuner. KANUKOKA påpeger indledningsvis problemstillingen om, at forslaget første gang blev sendt i høring i sommerperioden, idet høringsmaterialet blev modtaget den 13. juli 2009. Hertil skal bemærkes, at der har været tale om en forlænget høringsfrist, der varede til den 31. august 2009, ligesom forslaget blev sendt i ny høring. Tidspunktet for den første høring skyldtes et prioriteret ønske om at fremme beskyttelsesforanstaltninger i forhold til børn under 15 år så hurtigt som muligt. Tidsfaktoren skyldtes herudover, at det var nødvendigt først at give Rigsmyndighederne lejlighed til at fremkomme med en forhåndsvurdering af forslaget.

Endvidere finder KANOKOKA det positivt med en særskilt lov om pligt til at indhente børneattester. KANUKOKA hilser forslaget velkomment, da kommunerne i særlige stillingstyper hidtil har måttet anvende straffeattester, ligesom forslaget giver forhåbninger om bedre beskyttelse af børn og unge mod seksuelle overgreb. KANUKOKA gør dog samtidig opmærksom på, at der er andre grupper end børn, der har behov for beskyttelse og henviser til voksne personer med psykiske handicap eller alvorlige omsorgsvigt i barndommen. Derfor foreslås det, at forslaget også skal omfatte stillinger, der medfører direkte kontakt til sådanne voksne persongrupper. På trods af bemærkningens sympatiske indhold er det ikke muligt at få omfattet forslaget til også at gælde i forhold til stillinger og beskæftigelser med direkte kontakt til voksne persongrupper over 15 år. Dette skyldes, at grænsen på 15 år er fastsat i Rigsmyndighedernes kriminalregisterbekendtgørelse, som er udstedt af

Justitsministeriet, hvorfor denne altså alene hjemler adgang til at udstede børneattester på grundlag af stillinger og beskæftigelser i relation til børn under 15 år. Det fremgår i den forbindelse, at børneattesterne som sådan netop relaterer sig til at registrere seksuelle overgreb begået mod børn under 15 år.

I forhold til den af KANUKOKA nævnte voksne persongruppe vil det altså i stedet være nødvendigt at benytte sig af straffeattester. I straffeattester er der i øvrigt også registreret andre typer af lovovertrædelser i form af f.eks. berigelses- eller voldskriminalitet, som kan være relevant i forhold til personer, der skal beskæftiges med de af KANUKOKA nævnte grupper. Herudover nævnes det i KANUKOKA's høringssvar, at forslaget vil indebære visse økonomiske og administrative konsekvenser for borgerne, ligesom det er angivet i forslagets afsnit 3 om økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige. KANUKOKA tilføjer i den forbindelse, at Kommuneqarfik Sermersooq påregner at skulle indhente 400-500 børneattester per år, jf. nærmere kommentarer til kommunens eget høringsbidrag nedenfor.

Som anført ovenfor er der også modtaget et selvstændigt høringssvar fra Kommuneqarfik Sermersooq. Kommunen udtrykker indledningsvis stor tilfredshed med forslaget, som man længe har ønsket, idet man nu kan erstatte hidtil anvendte offentlige straffeattester med børneattester.

Kommunen fremsætter herudover ønske om, at listen over stillings- og beskæftigelsesbenævnelser ikke skal være udtømmende, idet kommunen ønsker selvstændigt at kunne vurdere, hvilke stillinger, der skal omfattes af pligten til at indhente børneattester. Det skal hertil fremhæves, at det har været afgørende at sikre, at der ikke kan rejses tvivl om afgrænsningen af, hvem der er omfattet og hvem, der ikke omfattes. Dette skal også sammenholdes med retssikkerhedsmæssige overvejelser. Derfor er de i forslaget angivne funktioner udtømmende. Det skal i forlængelse heraf også understreges, at der er tale om angivelser af funktioner, hvorfor de i forslaget nævnte stillingsbetegnelser altså skal sammenholdes med de pågældende personers reelle funktion. Som det ligeledes anføres i bemærkningerne til stk. 3, er det et grundlæggende princip, at det er de pågældende personers reelle funktion, der er afgørende for, om der skal indhentes børneattester og altså ikke personernes titel. Det kan således lægges til grund, at der ikke skal indhentes børneattest på en person, der rent stillings- eller beskæftigelsesmæssigt er angivet i bestemmelsen, som f.eks. sygehjælper, hvis den pågældendes ansættelse eller beskæftigelse rent faktisk ikke indebærer nogen direkte kontakt til børn under 15 år. Modsat skal der indhentes børneattest, hvis en person, der ansættes i eksempelvis en stilling som regnskabsassistent, samtidig skal fungere som f.eks. vejleder eller underviser i forhold til børn under 15 år. Som forslaget er konstrueret er det således ikke muligt at undgå at blive omfattet af pligten til at indhente børneattest ved f.eks. at anvende en anden stillingsbetegnelse, som ikke er nævnt i forslaget, hvis man reelt fungerer i en stilling eller beskæftigelse, der er angivet i forslaget.

Når forslaget alligevel rummer et skønselement, relaterer dette sig til, at den ansættende eller beskæftigende part skal vurdere, om en person, der skal indtræde i en i forslaget angiven funktion, nu også reelt vil få direkte kontakt til børn under 15

år. Det skal i den forbindelse bemærkes, at Rigspolitiet kun kan udstede en børneattest, hvis Rigspolitiet vurderer, at betingelserne herfor i form af navnlig den direkte kontakt til børn under 15 år er opfyldt. Det er i øvrigt korrekt, som anført af Kommuneqarfik Sermersooq, at der er mulighed for at lade andre stillings- og beskæftigelsestyper end de i forslaget angivne være omfattet af pligten til at indhente børneattester i medfør af forslagens § 3, stk. 6. Denne bestemmelse består imidlertid af en bemyndigelsesadgang, som Naalakkersuisut kan benytte i bekendtgørelsesform. Bestemmelsen kan altså ikke anvendes af en ansættende eller beskæftigende part til at lade yderligere stillings- eller beskæftigelsestyper være omfattet af forslaget. En udvidelse af forslagens stillings- og beskæftigelsesgrupper kan således alene ske i bekendtgørelsesform.

Kommunen har herudover fremsat ønske om at få indsat nogle yderligere funktionsbeskrivelser, som det er fundet rigtigst at imødekomme. Desuden er der indsat en præcisering i bemærkningerne til forslagens § 3, stk. 1, 1. pkt. om, at pligten til at indhente børneattester forudsætter, at ansættelsen eller beskæftigelsen indebærer direkte kontakt til børn under 15 år.

Endvidere er det kommunens ønske, at indhentelsen af børneattesterne som i Danmark kan ske elektronisk ved brug af en blanket på grønlandsk. Hertil skal det anføres, at formularen i Danmark kan indhentes elektronisk, hvorimod den udfyldte formular fremsendes med almindelig post. Departementet for Kultur, Uddannelse, Forskning og Kirke (KIIIN) forhandler dog med Justitsministeriet om muligheden for at kunne indhente børneattester hurtigere i Grønland, end i Danmark. Departementet undersøger nemlig muligheden for at også at kunne fremsende de udfyldte blanketter elektronisk bl.a. med en indskannet underskrift fra den som oplysningerne angår. Blanketterne til brug for indhentelse af børneattester vil altså foreligge elektronisk, ligesom det er hensigten, at der alene gøres brug af en blanket på både grønlandsk og dansk, hvilket skyldes, at Rigspolitiet i Danmark skal kunne påse, at blanketten er udfyldt korrekt. Selv om forslagens praktiske anvendelse forudsættes at være som i Danmark, er det altså Naalakkersuisuts ønske, at den praktiske fremgangsmåde kan gøres noget hurtigere i Grønland end i Danmark. Forslaget har dog taget udgangspunkt i den samme fremgangsmåde, som benyttes i Danmark, jf. også de økonomiske konsekvenser som redegjort for under afsnit 3.

Endvidere ønsker Kommuneqarfik Sermersooq at få mulighed for at lade personer, der er betinget ansat, arbejde med børn under 15 år, således at man ikke skal vente på, at børneattesten fra Rigspolitiet foreligger, hvilket kan vare op til flere uger. Kommunen anfører til støtte for sit ønske, at erfaringerne fra Danmark viser, at det drejer sig om få personer, som der indhentes en positiv børneattest på. Kommunen foreslår i den forbindelse, at de ansættende eller beskæftigende myndigheder i givet fald vil kunne afbryde den pågældende persons arbejde eller beskæftigelse med børnene, hvis børneattesten skulle vise sig at være positiv. Det skal i den forbindelse anføres, at antallet af positive børneattester ikke er afgørende i forhold til pligten til at benytte disse, førend personer kan få direkte kontakt til børn under 15 år. Det er i den forbindelse oplagt, at eksistensen af børneattester og indhentelsen af disse ved ansættelser har en præventiv effekt, som af gode grunde ikke kan måles. Der kan med andre ord ikke føres statistik over, hvor mange pædofile, der afstår fra at søge

en børnerelateret stilling på grund af børneattesten. Det skal samtidig bemærkes, at det i Danmark kan vare op til 3-4 uger, førend en børneattest forligger. Dette må antages at svare til, hvad der også vil være tilfældet her, selv om der altså arbejdes på at kunne gøre det hurtigere i Grønland. Selv om de ansættende eller beskæftigende parter således kan komme til at vente i nogle uger, vurderes dette ikke at kunne begrunde en underminering af beskyttelsen over for børn. Dette vil være tilfældet, hvis personer ukontrolleret skal kunne have tæt uovervåget kontakt med børn i ugevis. En imødekomme af kommunens bemærkning vil altså betyde, at der indarbejdes en risiko, som næppe er i børnenes interesse, ligesom det vil være tragisk, hvis der skulle ske blot et enkelt overgreb som følge af det foreslåede hul i lovgivningen. I øvrigt skal det bemærkes, at der rent faktisk er mulighed for at foretage betingede ansættelser under forudsætning af en tilfredsstillende børneattest, hvilket dog ikke betyder, at den pågældende rent faktisk også kan påbegynde sin funktion med den direkte kontakt til børn under 15 år, førend børneattesten foreligger. Det skal herudover bemærkes, at en vikar, der tilkaldes for at træde til en enkelt gang eller to, ikke vil blive omfattet af ordningen, jf. nærmere forslaget § 3, stk. 4, 3. og 4. pkt.

Endvidere foreslår Kommuneqarfik Sermersooq, ligesom det foreslås af Det Åndelige Råd for Bahá'í'erne i Grønland, at det gøres muligt for ansøgerne selv at indhente børneattesterne. Dette kan ikke imødekommes, idet det følger af Rigsmyndighedernes lovgivning, at en børneattest alene kan udleveres til offentlige myndigheder, private virksomheder, foreninger og organisationer og andre, der skal ansætte eller beskæftige personer, som skal have direkte kontakt til børn under 15 år. Det er således alene den private straffeattest, som kan udleveres til privatpersoner, idet f.eks. heller ikke en offentlig straffeattest kan udleveres til privatpersoner.

Kommunen foreslår samtidig, at Selvstyrets centralforvaltning udarbejder en samtykkeblanket til indhentning af børneattest, som ansøgeren kan vedsende sin ansøgning. Det kan i den forbindelse oplyses, at KIIN har udarbejdet en formular med både rekvisition, samtykkeerklæring og vejledning samlet, som er blevet sendt til godkendelse i Justitsministeriet. I øvrigt er samtykkeerklæringen også i Danmark allerede indeholdt i den blanket, som de ansættende eller beskæftigende parter skal benytte i forbindelse med indhentningen af børneattesten hos Rigspolitiet.

Kommuneqarfik Sermersooq ser i øvrigt også gerne, at børneattesten indeholder oplysninger om eventuel voldskriminalitet begået over for børn under 15 år. Dette ønske deles af Nuuk Svømmeklub, som ellers er glade for forslaget. Det skal i den forbindelse anføres, at kriminalregisterbekendtgørelsen alene hjemler adgang for en ansættende part til at modtage oplysninger vedrørende seksuelle overgreb begået over for børn under 15 år. Det skal samtidig gentages, at forslaget ikke tilsigter at løse alle problemer vedrørende pædofili. Forslagets reelle sigte baserer sig nemlig i stedet på, at hvor det i dag er frivilligt at benytte sig af f.eks. private og offentlige straffeattester, skal det fremover være obligatorisk at indhente børneattester for at få oplyst, om en person, der søger et job som f.eks. pædagog eller fodboldtræner, tidligere har fået en dom for seksuelle overgreb mod børn. Som det også anføres i bemærkningerne til forslaget, er anvendelsen af børneattester et supplement til øvrige tiltag, der skal beskytte børn. Forslaget forhindrer derfor ikke de ansættende

parter i at iværksætte andre beskyttelsesinitiativer, herunder i form af benyttelse af straffeattester, som der jo altid har været mulighed for, samt f.eks. indhentelse af referencer fra tidligere beskæftigelse.

Kommuneqarfik Sermersooq stiller endvidere spørgsmål ved, om forslaget også kan omfatte f.eks. arbejdsgivere, der modtager børn under 15 år i et ansættelsesforhold. Det skal i den forbindelse bemærkes, at erhvervslivet som udgangspunkt også er omfattet af forslaget. Imidlertid er det afgørende for at være omfattet af forslaget, at man ansættes til at have en direkte kontakt til børn under 15 år. Det er derfor ikke sådan, at man vil være omfattet af forslaget, herunder kriminalregisterbekendtgørelsen, hvis man ansættes som butiksassistent i f.eks. et supermarked, hvor man altså ikke ansættes til at have en direkte kontakt til børn under 15 år, men hvor der muligvis er en ansat under 15 år. Det er med andre ord ikke et naturligt led i arbejdet i et supermarked, at man skal beskæftige sig med børn under 15 år, hvorfor forholdet vil falde uden for hjemmelsgrundlaget i kriminalregisterbekendtgørelsen. Det skal hertil bemærkes, at der i sådanne situationer ikke er tale om, at børn "overlades" som sådan til andres varetægt. Disse situationer er således karakteriseret ved, at man på eget initiativ på et aftaleretligt grundlag søger en stilling på en arbejdsplads, som i øvrigt ikke udfører opgaver i forhold til børn under 15 år, men hvor der altså også er voksne personer til stede.

Kommunen har samtidig ønsket, at bestemmelsen i forslagets § 3, stk. 1, nr. 1, 2. pkt. vedrørende anvendelse af børneattester i forhold til plejefamilier, skal ændres, således at der skal indhentes børneattest på alle husstandens personer over 15 år i stedet for 18 år. Kommunen har i den forbindelse anført, at man ved forespørgsel herom til politimesterembedet er blevet oplyst, at der jævnligt indgår sager om seksuelle krænkelser inden for den pågældende aldersgruppe. Justitsministeriet har imidlertid oplyst i sit høringssvar, at der ikke i dag er hjemmel i kriminalregisterbekendtgørelsen til at udstede børneattester for personer, der ikke som led i ansættelsen eller beskæftigelsen har en direkte kontakt til børn under 15 år. Derfor kan der ikke f.eks. udstedes en børneattest for dagplejeres pårørende m.v. Justitsministeriet oplyser samtidig, at man i forbindelse med en forestående revision af kriminalregisterbekendtgørelsen overvejer, om der bør indsættes hjemmel til at udstede børneattester for bl.a. ægtefæller, samlever og hjemmeboende børn, der vil kunne få direkte kontakt til børn under 15 år. Selv om der altså ikke på det foreliggende grundlag er hjemmel til at udstede børneattester for eksempelvis andre i husstanden over 15 år, kan det i stedet kræves, at der fremvises straffeattest.

Derudover ønsker kommunen, at det i forslagets bemærkninger nævnte vejledningmateriale vil blive udarbejdet fra centralt hold som nævnt også hensigten, således at der udfærdiges en vejledning, der kan gælde for hele Grønland.

Som anført ovenfor i forbindelse med KANUKOKA's høringssvar forestiller Kommuneqarfik Sermersooq sig, at kommunen skal indhente omkring 400-500 børneattester årligt, hvilket kommunen anslår vil koste ca. 15.000 kr. årligt i direkte omkostninger til kuverter og porto. Der skal hertil henvises til det anførte under afsnit 3 i de almindelige bemærkninger. Det fremgår heraf bl.a., at man i forbindelse med implementering af den tilsvarende lovgivning i Danmark anslog, at indhentning

af børneattester i gennemsnit krævede et tidsforbrug på 5 minutter per attest, ligesom der ikke synes at foreligge reale begrundelser for, at det skulle forholde sig anderledes i Grønland. Samtidig må kommunens omkostninger sammenholdes med, at kommunen jo selv anfører, at man nu ikke længere behøver at gøre brug af den offentlige straffeattest, som man hidtil har gjort brug af. Det skal i den forbindelse bemærkes, at en offentlig straffeattest, modsat en privat straffeattest, som anført ovenfor skal indhentes af myndighederne selv, efter at myndigheden har indhentet samtykke hos jobansøgeren, som altså ligesom en børneattest ikke kan udleveres personligt til ansøgeren. Det må derfor lægges til grund, at kommunen ved indførelse af børneattester vil spare de udgifter, man hidtil har anvendt på indhentelse af offentlige straffeattester, hvilket selvsagt skal medtages i beregningen af forslagens omkostningsniveau.

Derudover er der også modtaget et selvstændigt høringsbidrag fra Qeqqata Kommunia, som indledningsvis udtrykker støtte til forslaget. Herudover fremsætter kommunen ønske om, at de blanketter, der skal benyttes i forbindelse med rekvirering af børneattester, vil være udarbejdet fra centralt hold samt være ens for hele landet. Der henvises i den forbindelse til det anførte under Kommuneqarfik Sermersoqs høringssvar.

Dernæst ønsker kommunen, at der i forslaget indarbejdes en pligt til at indhente børneattester i forbindelse med rekvirering af vikarer eller arbejdsledige fra arbejdsmarkedskontorerne, såfremt disse skal arbejde med børn under 15 år. Det er i den forbindelse vigtigt at anføre, at det er arbejdsgiveren, der i forhold til de enkelte ansøgere skal sikre indhentelse af børneattester og altså ikke f.eks. det arbejdsmarkedskontor, der eventuel har formidlet stillingen.

Endvidere fremhæver Qeqqata Kommunia, at man også støtter, at der altid skal indhentes børneattest, før der gives frivillige mulighed for at arbejde med børn og unge. Herudover håber man, at forslaget kan træde i kraft så hurtigt som muligt, ligesom kommunen oplyser, at man endnu ikke har haft lejlighed til at udarbejde overslag over forslagens økonomiske konsekvenser for kommunen. Kommunen tilføjer dog samtidig, at man altid ved nyansættelser på alle kommunens institutioner i overensstemmelse med forslaget forsøger at sikre straffeattester i forbindelse med nyansattes arbejde med børn under 18 år, hvilket altså går videre end forslagens 15-årsafgrænsning.

Der er ligeledes modtaget et selvstændigt høringsbidrag fra Qaasuitsup kommunia, som indledningsvis bemærker, at de fleste tidligere kommuner, som nu er samlet i Qaasuitsup kommunia gennem de sidste flere år altid har indhentet straffeattester i forbindelse med ansættelse af personale i alle kommunale institutioner. Dette gælder også i forhold til ansættelse af dagplejere og alle ansættelser i relation til plejefamilier og professionel familiepleje.

Qaasuitsup kommunia ser imidlertid gerne, at forslagens § 1, stk. 1 skal omfatte alle ansættelser og beskæftigelser af personer i offentlige institutioner, der skal beskæftige sig med børn og unge op til 20 år, således at aldersgrænsen altså hæves fra det i forslaget anvendte 15-årskriterium. Kommunen henviser i den forbindelse til

unge under forlænget børneforsorg, som typisk har massive problemer på grund af dårlige opvækstvilkår og omsorgssvigt. Denne gruppe svarer ofte ikke udviklingsmæssigt til deres faktiske alder, ligesom de som følge af deres intellektuelle udvikling har vanskeligere ved at sige fra i forhold til eventuelle seksuelle tilnærmelser eller overgreb. Kommunen foreslår i forlængelse heraf, at det samme også skal gælde i forhold til institutioner, der beskæftiger sig med handicappede børn, unge og voksne, idet disse også har behov for særlig beskyttelse, herunder i forhold til seksuelle overgreb fra personalet. På trods af stor forståelse og sympati for det anførte er det imidlertid ikke hjemmelsmæssigt muligt at få forslaget til også at gælde i forhold til stillinger og beskæftigelser med direkte kontakt til voksne persongrupper over 15 år, som det også anføres ovenfor i forbindelse med KANUKOKA's høringssvar. Dette skyldes, at grænsen på 15 år udspringer af Rigsmyndighedernes kriminalregisterbekendtgørelse, som Rigspolitiet er forpligtet af. Derfor har Rigspolitiet altså alene hjemmel til at udstede børneattester på grundlag af stillinger og beskæftigelser i relation til børn under 15 år. For så vidt angår de af Qaasuitsup kommunia nævnte grupper vil det derfor stadig være nødvendigt at benytte sig af straffeattester som hidtil. Hertil kommer, at disse jo også rummer oplysninger om andre lovovertrædelser i form af f.eks. berigelses- eller voldskriminalitet, som kan være af relevans i forhold til beskyttelse af de nævnte grupper.

Herudover er der efter udløb af høringsfristen for den første høring modtaget høringssvar fra Justitsministeriet, hvis høringssvar også indeholder udtalelse vedrørende forslaget fra Rigspolitiet, som Justitsministeriet henholder sig til. Justitsministeriets høringssvar og dermed også Rigspolitiets bemærkninger er blevet indarbejdet i forslaget. Endelig er Lovkontorets og Inatsisartuts Lovtekniske Funktions bemærkninger blevet indarbejdet, ligesom sidstnævnte i øvrigt har beskrevet forslaget som meget grundigt og omhyggeligt.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Bestemmelsen fastlægger forslagets grundlæggende anvendelsesområde. Indledningsvis foreslås det, at forslaget gælder uden hensyn til myndighedens, institutionens, organisationens, foreningens m.v. retlige status. Det vil sige, at loven skal gælde for alle offentlige forvaltningsenheder og alle private fysiske og juridiske personer. Den ansættende eller beskæftigende parts status er således uden betydning, idet det afgørende er, om den pågældende enhed ansætter eller beskæftiger personer, der skal have direkte kontakt til børn under 15 år. Hvis sidstnævnte ikke er tilfældet,

vil myndigheden, institutionen eller foreningen m.v. alene af den grund falde uden for forslaget's anvendelsesområde, medmindre den pågældende myndighed, institution eller forening på et eventuelt senere tidspunkt påbegynder aktiviteter, således af en ansat eller beskæftiget person får direkte kontakt til børn under 15 år. Bestemmelsen skal sammenholdes med forslaget's § 3, som fastlægger de nærmere kriterier for karakteren af ansættelsen eller beskæftigelsen, ligesom § 3 regulerer, hvem det i givet fald påhviler at indhente børneattester.

For så vidt angår begrebet offentlige forvaltningsmyndigheder betyder dette, at forslaget først og fremmest vil omfatte myndigheder og institutioner under Selvstyret og kommunerne i form af eksempelvis skoler, dag- og døgninstitutioner, Dronning Ingrid's Hospital m.v., mens institutioner, der henhører under f.eks. Inatsisartut eller domstolene vil falde uden for forslaget's anvendelsesområde. Hvis Inatsisartut derfor eksempelvis skulle beslutte sig for at etablere en børnepasningsordning, vil denne altså ikke være omfattet af forslaget. Inatsisartut kan imidlertid i en sådan situation af egen drift beslutte, at der skal indhentes børneattester for institutionens personale.

At forslaget gælder for både offentlige og private ansættelses- eller beskæftigelsesforhold, forudsætter almindeligvis, at der må være en arbejdstager og en arbejdsgiver, som indgår aftale vedrørende et tjenesteforhold. Ved at lade forslaget omfatte "beskæftigelse" betones det imidlertid, at forslaget's anvendelse ikke begrænses til lønnet arbejde, jf. nærmere forslaget's almindelige bemærkninger under afsnit 2b2. Afgrænsningen foretages derfor uden hensyntagen til, hvad der i øvrigt i Grønland er fastsat om begrebet arbejdstager, hvorfor der f.eks. ikke nødvendigvis skal foreligge et tjenesteforhold, således at en arbejdsgiver har en instruktionsbeføjelse, som arbejdstageren er underlagt, ligesom der heller ikke stilles krav om, at der skal foreligge et over- underordningsforhold. Eksempelvis vil en institutions medarbejdervalgte bestyrelsesrepræsentanter samt suppleanter for disse være omfattet af forslaget på trods af disses bestyrelsesfunktion, hvis de samtidig skal arbejde eller beskæftige sig med børn under 15 år, hvilket også vil gælde for selvstændige erhvervsdrivende, der udfører opgaver for f.eks. det offentlige, hvori indgår direkte kontakt til børn under 15 år. Forslaget vil herudover også gælde for uddannelsessøgende i praktik med direkte kontakt til børn under 15 år eller personer, der som led i aktivering af ledige befinder sig i særlige beskæftigelsesordninger, der omfatter direkte kontakt til børn under 15 år.

Til § 2

Bestemmelsens definerer, hvad der forstås ved børneattester. Det skal fremhæves, at bestemmelsen ikke tilsigter at pålægge Rigspolitiet nogen pligter, ligesom bestemmelsen heller ikke har til hensigt at fastsætte regler vedrørende Det Centrale Kriminalregister, eftersom noget sådan henhører under Rigsmyndighedernes kompetence. Bestemmelsen har alene til formål at beskrive, hvilke oplysninger den ansættende eller beskæftigende part skal søge at indhente i relation til personer, der skal ansættes eller beskæftiges med børn under 15 år. Det følger heraf, at børneattester alene kan indhentes i forbindelse med ansættelse eller beskæftigelse af personer, der som led i disses opgaver, skal have direkte kontakt til børn under 15 år.

Bestemmelsen forudsætter selvsagt Rigsmyndighedernes imødekommenhed, som det i øvrigt allerede er tilfældet for så vidt angår udstedelse af de straffeattester, der i vid udstrækning benyttes i Grønland i dag. Forskellen vil fremover navnlig bestå i, at Rigspolitiet i forbindelse med udstedelse af børneattester vil filtrere oplysninger i forhold til oplysningerne i en almindelig straffeattest.

I Danmark består en børneattest af en udskrift fra Det Centrale Kriminalregister, som er et register under Rigsmyndighederne, hvori er indeholdt oplysninger, som bl.a. benyttes ved udfærdigelse af straffeattester, ligesom registeret også benyttes som grundlag for udstedelse af børneattester. I Kriminalregisteret opbevares bl.a. oplysninger om rejste sigtelser og om afgørelser truffet i straffesager, ligesom registeret også rummer oplysninger, som udelukkende er af politimæssig betydning. Når en person henter en udskrift af en straffeattest eller giver lov til, at f.eks. en arbejdsgiver må kontrollere den pågældendes straffeattest, hentes oplysningerne i Kriminalregistret. Det er således hensigten med bestemmelsen at indføre en tilsvarende ordning i Grønland, hvorfor der i forbindelse med udformningen af forslaget § 2 er taget udgangspunkt i § 36 i den i Danmark gældende bekendtgørelse nr. 218 af 27. marts 2001 om behandling af personoplysninger i Det Centrale Kriminalregister (Kriminalregisteret). Bestemmelserne i denne bekendtgørelse vedrørende Rigspolitiets pligt til udtrykkeligt at orientere om konsekvenserne af en uberettiget videregivelse af oplysningerne i en børneattest, er imidlertid ikke gengivet i bestemmelsen, eftersom Inatsisartut ikke kan fastsætte regler om Rigspolitiets virksomhed. Tilsvarende gælder bekendtgørelsens bestemmelse om, at den, som børneattesten angår, ved henvendelse til Rigspolitiet kan få meddelelse om, hvilke oplysninger der er blevet videregivet. Det må dog forventes, at den pågældende alligevel vil kunne modtage oplysninger herom ved at rette henvendelse til Rigspolitiet, ligesom den, som modtager børneattesten, uanset orientering om konsekvenserne af uberettiget videregivelse af oplysninger i en børneattest, vil være forpligtet til at håndtere oplysningerne i en børneattest i henhold til lovgivningen på området. En myndighed, institution, forening m.v. vil således aldrig kunne påberåbe sig ukendskab til generelle retsforrifter som grundlag for ansvarsfritagelse for uberettiget videregivelse af oplysninger i en børneattest, som myndigheden, institutionen, foreningen m.v. har modtaget. Det antages i øvrigt, at Rigspolitiet på grundlag af nærværende forslag samt på baggrund af, at der er tale om ansættelses- og beskæftigelsessager, der involverer direkte kontakt til børn under 15 år, ligesom kravet om samtykke er opfyldt, vil have hjemmel til at udlevere børneattesterne. At Grønland i forhold til EU er et såkaldt tredjeland bør ikke spille en rolle i denne sammenhæng, når der foreligger skriftligt samtykke fra den, som oplysningerne angår.

Til stk. 1

Det fremgår af bestemmelsens 1. pkt., at børneattester i Grønland skal forstås som oplysninger fra Det Centrale Kriminalregister, som indeholder en række oplysninger vedrørende en række lovovertrædelser, som alle knytter sig til børn under 15 år. Det fremgår endvidere af 1. pkt., at der er tale om oplysninger, der kan videregives af Rigspolitiet, således at bestemmelsen er udformet som en såkaldt "kan-bestemmelse". Dette betyder, at det altså er Rigspolitiet der i sidste instans vurderer,

om betingelserne for videregivelse af oplysningerne til den myndighed, institution, organisation, forening m.v., der ønsker en børneattest udstedt, er til stede. Derfor skal f.eks. en institution eller en forening, over for Rigs politiet skulle godtgøre, at den pågældende ansættelse eller beskæftigelse er af en sådan karakter, at betingelserne for udstedelse af børneattesten og dermed videregivelse af oplysningerne heri er opfyldt. Det fremgår i den forbindelse, at Det Centrale Kriminalregister alene kan videregive oplysninger om personer, der som led i en ansættelse eller beskæftigelse har en direkte kontakt til børn under 15 år. Derfor vil man normalt ikke kunne indhente oplysninger fra registeret om eksempelvis bestyrelsesmedlemmer, medarbejdere i kiosker og kantiner og andre i f.eks. en idrætsforening eller fritidsklub, der kun lejlighedsvis er i kontakt med børnene i idrætsforeningen eller fritidsklubben. Det modsatte er dog tilfældet, hvis de pågældende persongrupper rent faktisk udøver funktioner med tæt uovervåget kontakt til børn under 15 år. Der vil ligeledes heller ikke kunne søges oplysninger på f.eks. trænere og instruktører, der træner unge mellem 15 og 18 år eller på andre personer, der alene er beskæftiget med børn over 15 år.

Bestemmelsens 2. pkt. beskriver det nærmere indhold af de oplysninger, der vil blive angivet i en børneattest i den forstand, at børneattesten vil oplyse, om den person, som børneattesten vedrører, har overtrådt en eller flere af de i 2. pkt. angivne bestemmelser i kriminalloven. Der er i den forbindelse tale om den kriminallov, der er trådt i kraft den 1. januar 2010. Bestemmelsen er derfor relevant i forhold til overgreb, der er begået efter den 1. januar 2010.

For så vidt angår de pågældende kriminallovsbestemmelser vedrører § 79 samleje eller anden kønslig omgang med børn under 15 år, mens henvisningen til § 82 bestemmer, at overtrædelse af samme bestemmelse i forhold til børn under 15 år af samme køn som gerningsmanden ligeledes skal angives i børneattesten. Endvidere indeholder bestemmelsen en henvisning til kriminallovens § 85 vedrørende dom for børnepornografi og til §§ 74 og 84, der vedrørende domme for henholdsvis incest og blufærdighedskrænkelser begået mod børn under 15 år.

Til stk. 2

Bestemmelsen beskriver de samme kriminallovsovertrædelser, som er angivet under stk. 1, men henviser til den tidligere gældende kriminallov jf. lovbekendtgørelse nr. 49 af 13. februar 1979 med senere ændringer. Dette skyldes, at forslaget forventes at træde i kraft den 1. august 2010, hvilket er efter ikrafttrædelse af den nye kriminallov, hvorfor der er behov for også at få omfattet oplysninger om overtrædelser begået mod børn, som er blevet pådømt på grundlag af den tidligere gældende kriminallov. Bestemmelsens formål er således at sikre, at også domme for overgreb mod børn, som er begået før den 1. januar 2010, medtages i børneattesterne. For så vidt angår indholdet af de i bestemmelsen angivne paragraffer henvises til det under stk. 1 anførte vedrørende typer af overtrædelser, idet der for så vidt angår gerningsindhold er tale om identitet mellem de bestemmelser, der henvises til i stk. 1 og i stk. 2.

Til stk. 3

Bestemmelsen har til hensigt at sikre, at en person, der har modtaget dom for overgreb begået mod børn på grundlag af den i Danmark gældende straffelov, ikke uden videre kan søge en børnerelateret stilling eller beskæftigelse i Grønland. Bestemmelse tilsigter således at oplyse f.eks. en idrætsforening eller en daginstitution i Grønland om, at en person, der ansættes eller beskæftiges i foreningen eller institutionen, er blevet dømt for seksuelle overgreb mod børn, som f.eks. er begået i Danmark. Derfor består bestemmelsen af en henvisning til bestemmelser i straffeloven, der svarer til indholdet af de i stk. 1 og 2 nævnte kriminallovsbestemmelser.

De i bestemmelsen angivne henvisninger til bestemmelser i kriminalloven er i øvrigt en gengivelse af de straffelovsbestemmelser, der henvises til i § 36 i bekendtgørelse nr. 218 af 27 marts 2001 om behandling af personoplysninger i Det Centrale Kriminalregister.

Til stk. 4

Bestemmelsen angiver grundsætningen om, at børneattester alene kan indhentes efter skriftligt samtykke fra den person, som oplysningerne angår. Bestemmelsen svarer i øvrigt helt overvejende til § 36, stk. 2, jf. § 16, stk. 2 og 3 i den i Danmark gældende kriminalregisterbekendtgørelse.

Det påhviler således den pågældende institution, forening, organisation, m.v. at sikre sig, at der foreligger det fornødne samtykke.

At samtykket skal være skriftligt beror først og fremmest på retssikkerhedsmæssige betragtninger, ligesom skriftligheden er væsentlig i forbindelse med en afklaring af, hvad der er givet samtykke til. Ved samtykke forstås i den sammenhæng enhver, frivillig, specifik og informeret viljestilkendegivelse, hvorved eksempelvis en ansøger til en stilling indvilliger i, at der indhentes nogle bestemte oplysninger vedrørende denne. At samtykket skal være specifikt betyder, at samtykket skal være konkretiseret i den forstand, at det klart og utvetydigt fremgår, hvad det er, der meddeles samtykke til. Det skal samtidig fremgå af samtykket, hvilke typer oplysninger, der må søges indhentet og behandlet, hvem der kan foretage behandlingen af oplysningerne og til hvilket formål. Det skal endvidere fremgå af samtykket, om og hvordan oplysningerne må benyttes af eventuelle trediemænd, som oplysningerne ønskes videregivet til. I forhold til kravet om, at samtykket skal være informeret, lægges det til grund, at den samtykkende skal være klar over, hvad det er, som den pågældende meddeler sit samtykke hertil. Det vil i den forbindelse være den ansættende eller beskæftigende myndighed, institution, forening, organisation m.v., der skal sikre sig, at der gives tilstrækkelig information til, at den pågældende kan vurdere, om denne skal meddele sit samtykke. Samtykket skal således være en fri og udtrykkelig viljestilkendegivelse, som f.eks. ikke kan meddeles stiltiende eller indirekte. Såfremt disse krav er opfyldt, og hvis en videregivelse må anses for sagligt begrundet, vil eksempelvis en ansøger til en trænerstilling i en idrætsforening også kunne give samtykke til videregivelse af oplysningerne i en børneattest til f.eks. en landsorganisation, som idrætsforeningen er tilknyttet og med hvilken det er aftalt, at landsorganisationen forestår den

praktiske håndtering af børneattesten på vegne af den lokale forening. Personoplysningerne i børneattesten kan under tilsvarende omstændigheder overlades til f.eks. en institutions eller foreningens direktion, bestyrelse og eventuelle særlige rådgivere, der skal behandle oplysningerne. Hvis eksempelvis ansættelses- eller afskedigelsesproceduren i en institution eller forening nødvendiggør, at direktionen eller bestyrelsen får kendskab til oplysningerne for at kunne behandle ansættelses- eller afskedigelses sagen vedrørende den pågældende person, vil det været berettiget at overlade oplysningerne til direktionen eller bestyrelsesmedlemmerne. En overladelse af sådanne oplysninger til andre medarbejdere inden for den pågældende forening, institution m.v. kan også være berettiget inden for rammerne af samtykket, hvis det er nødvendigt fordi den pågældende deltager i ansættelses- eller afskedigelsesproceduren. Som nævnt vil det også være berettiget at overlade oplysninger til særlige rådgivere, hvilket kan dreje sig om en hovedorganisation. Et eksempel på en særlig rådgiver, som oplysningerne må overlades til, er en forenings hoved- eller landsorganisation. Det vil imidlertid under alle omstændigheder være den lokale forening, der har det juridiske ansvar for håndteringen af børneattesterne, herunder at det nødvendige samtykke foreligger, således at lands- og hovedorganisationens håndtering vil ske på vegne af den lokale forening.

Når det i bestemmelsens nr. 2 anføres, at samtykket også skal indeholde samtykke til, at videregivelse sker til myndigheder, institutioner, foreninger m.v. i Grønland, skyldes det, at Grønland i forhold til Rigsmyndighedernes mulighed for at videregive oplysninger anses for et såkaldt tredjeland. Derfor er det en betingelse, at den, der meddeler samtykke, også meddeler samtykke til, at videregivelse sker til et såkaldt tredjeland. Dette beror på, at Rigsmyndighederne er omfattet af den i Danmark gældende lov om behandling af personoplysninger, som opererer med begrebet tredjelands, hvilket omfatter Grønland. Ved et tredjeland forstås i den forbindelse en stat, som ikke indgår i det Europæiske Fællesskab, og som ikke har gennemført aftaler, der er indgået med Det Europæiske Fællesskab, og som indeholder regler svarende til direktiv 95/46EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger, hvilket altså betyder såkaldte EØS-lande. Derfor skal der i forbindelse med afgivelse af samtykke også meddeles samtykke til at videregivelse af oplysningerne i en børneattest sker til myndigheder, institutioner, foreninger m.v. i Grønland i egenskab af tredjeland.

Til stk. 5

Bestemmelsen angiver, at den myndighed, institution, forening m.v., der fremsætter anmodning om indhentelse af en børneattest, samtidig skal anføre formålet med indhentelse af børneattesten, hvilket først og fremmest skal ses i sammenhæng med kravet om, at børneattester alene kan videregives til brug for ansættelse eller beskæftigelse af personer, der som led i ansættelsen eller beskæftigelsen skal have en direkte kontakt til børn under 15 år. Bestemmelsen tilsigter herudover at kunne benyttes i forhold til en vurdering af, om indhentelse af en børneattest i det konkrete tilfælde også tjener et generelt sagligt formål.

Til § 3

Bestemmelsen skal ses som en afgrænsning i forhold til både forslagets pligtsubjekter, i form af hvilke myndigheder, institutioner, skoler, foreninger m.v., som forslaget vil forpligte til at indhente børneattester, og de konkrete stillings- og beskæftigelsestyper, som pligten vil omfatte. Bestemmelsen fastslår, at myndigheder, institutioner, skoler, foreninger m.v., skal foranledige, at der indhentes børneattester, inden der på de enkelte relevante områder ansættes eller beskæftiges personer, der som led i udførelsen af deres opgaver skal have direkte kontakt med børn under 15 år. Kravet om, at ansættelsen eller beskæftigelsen skal indebære direkte kontakt til børn under 15 år, fremgår af henvisningen til § 2 i stk. 1-3. Dette betyder, at pligten til at indhente børneattester alene gælder i forbindelse med ansættelse og beskæftigelse af personer, der som led i deres opgaver får direkte kontakt til børn under 15 år. For så vidt angår kravet til den direkte kontakt til børn forstås, at ansættelsen eller beskæftigelsen vil skabe mulighed for en tæt uovervåget kontakt til børn under 15 år, jf. også det ovenfor under de almindelige bemærkninger i afsnit 2b2 anførte. Det er i den forbindelse ikke et krav, at ansættelsen eller beskæftigelsen udgør en mulighed for fysiske overgreb, der kan begås i selve arbejdstiden, idet selv muligheden for flere forholdsvis kortere uovervågede øjeblikke med børn under 15 år er tilstrækkeligt til, at der skal indhentes børneattester. Dette skyldes hensynet til at undgå, at flere lejlighedsvis uovervågede øjeblikke kan benyttes til at skabe et tillidsforhold, på grundlag af hvilket overgreb kan finde sted. Som en konsekvens heraf følger det, at børneattester også kan indhentes på personer, der ikke nødvendigvis skal arbejde med børn og unge, som f.eks. kantine- og rengøringspersonale, hvis dette personale i forbindelse med arbejdet vil få direkte kontakt til børn under 15 år. Dette vil være tilfældet, hvis man på trods af stillingsbeskrivelsen rent faktisk udøver funktioner, der regelmæssigt indebærer mulighed for tæt uovervåget kontakt til børn under 5 år.

Endelig fremgår det, at det er de pågældende personers reelle funktion, der er afgørende for, om der skal indhentes børneattester og altså ikke personernes titel. Heraf kan det altså også sluttes, at der ikke skal indhentes børneattest på en person, der rent stillings- eller beskæftigelsesmæssigt er angivet i bestemmelsen, som f.eks. pædagog, hvis den pågældendes ansættelse eller beskæftigelse rent faktisk ikke indebærer nogen direkte kontakt til børn under 15 år. Dette kunne være tilfældet, hvis der slet ikke befinder sig børn under 15 år på f.eks. den pågældende institution m.v. Bestemmelsen betyder endvidere, at der ikke foreligger en pligt til at indhente børneattest på en person, som rent stillings- eller beskæftigelsesmæssigt ikke skal fungere inden for en af de i bestemmelsen nævnte funktioner, dvs. hvor den pågældendes funktion slet ikke er nævnt i bestemmelsen. Dette gælder f.eks. forældre, der eksempelvis modtager børnehave- eller klassebesøg i anledning af en børnefødselsdag, som kortvarigt assisterer ved idrætsstævner eller som i ny og næ kører børn under 15 år til kampe, stævner, opvisninger eller lejre og lignende eller voksne, der hjælper til med f.eks. opsætning af plakater eller lyd- og lysudstyr i forbindelse med særlige arrangementer, hvori der deltager børn under 15 år. Endvidere omfatter forslaget heller ikke forældre eller værger, der har forældremyndigheden for børn under 15 år, hvis disse ansætter eller beskæftiger

eksempelvis spillelærere, private dagplejere eller babysittere til at undervise eller passe deres børn i privatsfæren. Hertil kommer, at bestemmelsens personkreds ikke omfatter personer, hvis kontakt med børn alene sker, mens børnene er ledsaget af deres forældre, lærere, pædagoger eller lignende, dvs. hvor børnene ikke er alene med den ansatte eller beskæftigede. Endvidere vil kravet om, at der skal være tale om personer, der som led i ansættelsen eller beskæftigelsen har en direkte kontakt til børn under 15 år, betyde, at der normalt ikke skal indhentes børneattester i forhold til f.eks. medarbejdere i kiosker, kantiner og andre, der alene lejlighedsvis er i kontakt med børn under 15 år, med mindre altså at det kan godtgøres, at der er tale om mere end lejlighedsvis kontakt til børn under 15 år. Sidstnævnte vil navnlig afhænge af, om kontakten er regelmæssig og uovervåget.

Det er imidlertid vigtigt at fremhæve, at den ansættende eller beskæftigende part under alle omstændigheder på grundlag af forslaget § 3 skal foretage en vurdering af, om den person, der skal ansættes eller beskæftiges, vil få en sådan direkte kontakt med børn under 15 år, at der skal indhentes en børneattest på den pågældende, jf. dog bestemmelsens stk. 3 vedrørende ansættelse og beskæftigelse inden for Kirken i Grønland og i trossamfund uden for Kirken i Grønland, som ikke rummer nogen skønsbeføjelse, jf. nærmere bemærkningerne til stk. 3.

Det skal ydermere bemærkes, at børneattester alene kan indhentes på personer over 15 år, hvilket beror på den såkaldte kriminelle lavalder, idet personer under 15 år, der begår kriminallovs- eller straffelovsovertrædelser, herunder i form af seksuelle krænkelse mod børn under 15 år, ikke vil figurere i Det Centrale Kriminalregister. Det skal i den forbindelse bemærkes, at unge i aldersgruppen 15-17 år normalt ikke kan underskrive dokumenter uden en supplerende underskrift fra forældre eller værge. Dette gælder imidlertid kun ved indgåelse af retshandler. Afgivelse af samtykke om indhentelse af børneattest er retligt set ikke defineret som en sådan. Dette skyldes, at der ved underskrift til samtykkeerklæring om indhentelse af børneattest ikke er tale om en forpligtende retshandel, ligesom der heller ikke i den forstand er ansvarspådragende virkninger af underskriften. Derfor giver den 15-17-åriges underskrift på børneattestens samtykkeerklæring mulighed for, at vedkommende kan og må kontrolleres i Kriminalregisteret.

Til stk. 1

I forhold til § 3, stk. 1 skal det indledningsvis bemærkes, at bestemmelsen først og fremmest vedrører ansættelse og beskæftigelse, der finder sted i institutioner i form af bl.a. skoler, dag-, døgn- og fritidsinstitutioner m.v., hvor der befinder sig børn under 15 år. Bestemmelsen regulerer dog også ansættelse og beskæftigelse af personer i relation til børn under 15 år, der befinder sig i pleje- eller aflastningsfamilier, kommunal eller privat dagpleje, uanset om aktiviteten udøves på et offentligt eller privatretligt grundlag.

Stk. 1 er opdelt således, at nr. 1-2 vedrører offentlige institutioner, skoler m.v., bortset altså fra spørgsmålet om anbringelse af børn under 15 år i forskellige former for familiepleje og i kommunal og privat dagpleje. Sidstnævnte, hvoraf begge kan finde sted i private hjem, skal godkendes af kommunalbestyrelsen i medfør af § 24,

jf. § 23, stk. 2 og 3 i landstingsforordning nr. 10 af 5. december 2008 om pædagogisk udviklende dagtilbud til børn i førskolealderen. Det skal i den forbindelse bemærkes, at privat pasning ikke er omfattet af forslaget, eftersom dette antages at foregå i privatsfæren i form af f.eks. en bedstemor, der passer sit barnebarn, jf. bemærkningerne til § 23, stk. 2 og 3 i førnævnte landstingsforordning.

Stk. 1, nr. 3-4 knytter sig til institutioner, skoler m.v., der hviler på et privatretligt grundlag. For så vidt angår sidstnævnte er det den enkelte, f.eks. selvejende institutions ansvar at sikre indhentelse af børneattester. Dette gælder eksempelvis for en bestyrelse for en fri grundskole, der er omfattet af landstingslov nr. 10 af 15. april 2003 om frie grundskoler og undervisning i hjemmet m.v., som senest ændret ved landstingslov nr. 16 af 20. november 2006. Bestemmelsen i § 3, stk. 1, nr. 3 kunne umiddelbart også tænkes at omfatte f.eks. en snescooterforening, men som følge af færdselslovens 18-årsbestemmelse for benyttelse af snescootere, må det antages, at beskæftigelse i en snescooterforening ikke vil indebære direkte kontakt til børn under 15 år. Bestemmelsen i § 3, stk. 1, nr. 3 vil derimod omfatte eksempelvis private eller selvejende fritidshjem og private eller selvejende dag- eller døgninstitutioner. Bestemmelsen vil ligeledes omfatte f.eks. et fritidstilbud, der drives i foreningsform som f.eks. en frimærke- eller computerspilklub, hvis foreningen også henvender sig til børn under 15 år.

De i § 3, stk. 1, 1. pkt. nævnte ansættelses- og beskæftigelsestyper, der er angivet som stillingsbetegnelser, skal sammenholdes med de i stk. 1-4 nævnte ansættelses- eller beskæftigelsesområder, hvorefter de i stk. 1, nr. 1-4 angivne myndigheder, institutioner, foreninger m.v. skal træffe afgørelse om, hvorvidt der skal indhentes børneattest på den person, der skal ansættes eller beskæftiges. De i § 3, stk. 1, 1. pkt. anførte stillings- og beskæftigelsestyper er selvsagt alene relevante for den pågældende myndighed, institution m.v., hvor der reelt beskæftiges eller ansættes personer af den i nr. 1-4 nævnte art. I den forbindelse vil eksempelvis stillingsbetegnelserne i stk. 1, 1. pkt. som f.eks. læger og portører ikke være af relevans i forbindelse med ansættelse eller beskæftigelse i en grundskole eller for anbringelse af et barn i en plejefamilie.

Som konsekvens af bestemmelsen påhviler det f.eks. kommunalbestyrelsen at sikre, at der indhentes børneattester for samtlige pædagoger og lærere, der ansættes eller beskæftiges i kommunale daginstitutioner eller skoler, ligesom Naalakkersuisut vil være ansvarlig for, at der indhentes børneattester for ansættelse af f.eks. pædagoger og øvrigt personale i Selvstyrets døgninstitutioner, forudsat altså at de pågældende personer skal indtræde i funktioner, der indebærer direkte kontakt til børn under 15 år.

I forhold til personkredsen, der skal indhentes børneattester på, fremgår det, at der eksempelvis også skal indhentes børneattester for rengøringspersonale og pedeller, hvis disses funktioner medfører en direkte kontakt til børn under 15 år. For så vidt angår rengøringspersonale vil pligten navnlig bero på, om rengøringen finder sted indenfor institutionens åbningstid, hvor der er børn under 15 år tilstede i institutionen, der kan involvere direkte kontakt til børn under 15 år. Derfor skal der eksempelvis i døgn- og handicapinstitutioner, jf. stk. 1, nr. 1 indhentes børneattester

på rengøringspersonalet, eftersom denne personalegruppe vil være til stede i institutionen samtidig med børn under 15 år. Som førnævnt bortfalder pligten, hvis der ikke befinder sig børn under 15 år i institutionen, hvorimod der altså skal indhentes børneattester, såfremt der blot er et barn under 15 år i institutionen. I forhold til pedeller begrundes pligten med, at uanset om en pedel i kraft af sin funktion som sådan ikke nødvendigvis antages at skulle arbejde eller beskæftige sig med børn under 15 år, vil funktionen i sig selv rumme mulighed for uovervågede situationer med børn under 15 år, hvorved der kan tænkes etableret et tillidsforhold, der i værste fald kan benyttes som grundlag for overgreb.

Tilsvarende gælder i forhold til ansættelse og beskæftigelse af f.eks. rengøringspersonale og portører, der altså ikke er ansat eller beskæftiget med henblik på at skulle have direkte kontakt med børn under 15 år, på Dronning Ingrid's Hospitals børneafdeling, hvor der må antages at befinde sig børn under 15 år hele døgnet. Herudover lægger forslaget op til, at hospitalet selv ud fra dets organisation og opgaveløsning fastlægger, hvilke afdelinger og medarbejdergrupper, der skal indhentes børneattester i forhold til, dvs. ud over de grupper, der eksplicit er nævnt i § 3, stk. 1, hvilket drejer sig om læger, jordemødre, psykologer, fysio- og ergoterapeuter, sygeplejersker, sundhedsassistenter, sundhedsmedhjælpere, sygehjælpere og portører på hospitalets børneafdeling, jf. forslaget § 3, stk. 1, nr. 2. De pågældende behøver ikke nødvendigvis at være ansat i eller specifikt tilknyttet børneafdelingen, idet det må være tilstrækkeligt, at man som led i ansættelsen eller beskæftigelsen på hospitalet regelmæssigt får direkte kontakt med børn under 15 år. Hospitalet kan i den forbindelse med fordel udarbejde en liste, hvori der opregnes hvilke afdelinger og medarbejdergrupper, der skal indhentes børneattester for eller en liste med en angivelse af hvilke afdelinger og medarbejdergrupper, der ikke skal indhentes børneattester for, således at der altså skal indhentes børneattester for alle øvrigt ansatte og beskæftigede på hospitalet. Som følge af den forskel på hvilke afdelinger, der skal indhentes børneattester for, kan det være nødvendigt at indhente børneattester i forbindelse med overgang fra en afdeling til en anden, idet den ansatte eller beskæftigede i den nye afdeling får direkte kontakt til børn under 15 år. Som det fremgår af stk. 1, skal der i øvrigt også indhentes børneattester for frivillige og studerende forud for beskæftigelse eller uddannelsesforløb på børneafdelingen.

I § 3, stk. 1, nr. 1, 2. pkt. i det oprindelige forslag, der blev sendt i høring, blev det foreslået, at der i forbindelse med familiepleje m.v. og pasning af børn under 15 år i passerens hjem skal indhentes børneattester på alle personer over 18 år, som bor på passerens adresse. Bestemmelsen skyldes, at den, der har fået til opgave at passe barnet, lejlighedsvis kan overdrage barnet i f.eks. ægtefællens, samleverens eller ældre børns varetægt, hvis vedkommende f.eks. skal til læge eller lignende. Pasning i private hjem medfører med andre ord, at der kan forekomme situationer, hvor andre i husstanden kan være i en tæt uovervåget kontakt med børnene. Bestemmelsen er imidlertid udgået, eftersom Rigspolitiet har udtalt, at der ikke i bekendtgørelsen om behandling af personoplysninger i Det Centrale Kriminalregister ses at være hjemmel til at udstede børneattest vedrørende andre end plejeren selv, idet f.eks. familiemedlemmer ikke får direkte kontakt til børn, som led i deres ansættelse eller beskæftigelse. Der kan derfor ikke udstedes en børneattest for en dagplejers pårørende m.v., hvilket Justitsministeriet har bekræftet. Justitsministeriet har dog

samtidig oplyst, at det i forbindelse med en forestående revision af kriminalregisterbekendtgørelsen overvejes, om der bør indsættes hjemmel til at udstede børneattester for bl.a. ægtefæller, samlevere og hjemmeboende børn, der vil kunne få direkte kontakt til børn under 15 år. Justitsministeriet har i den forbindelse henledt opmærksomheden på, at Rigspolitiet i medfør af § 22, stk. 1, nr. 6 i kriminalregisterbekendtgørelsen efter begæring kan udstede straffeattester til offentlig brug til regioner, kommuner og institutioner omfattet af den offentlige forvaltning, for personer, der søger ansættelse ved dagtilbud, døgntilbud og rådgivningstilbud for børn og unge samt disses ægtefæller, samlevere og andre, der skal bistå med pasning af børnene.

Forslagets § 3, stk. 1, nr. 3 vil også omfatte f.eks. en virksomhed, der har etableret børnepasningsordning for virksomhedens ansatte.

Det fremgår af forslagets § 3, stk. 1, nr. 4, at det er skolerne som sådan, der forpligtes til at indhente børneattester, når det drejer sig om frie grundskoler og efterskoler, der drives som selvejende institutioner.

Endvidere vil eksempelvis børne- og ungeorganisationer, som hviler på et privatretligt grundlag, herunder såkaldte NGO'ere, i form af foreninger, som på grundlag af ulønnet frivilligt arbejdskraft beskæftiger sig med børn, være omfattet af bestemmelsens nr. 5. Det skal i den forbindelse bemærkes, at sådanne foreninger alene vil være omfattet af pligten til at indhente børneattester, såfremt foreningens virksomhed indebærer direkte kontakt til børn under 15 år. En forening, hvis aktiviteter består af oplysningskampagner, koordinering af støtteinitiativer, vidensformidling og prægning af politiske dagsordener vil således falde uden for forslaget på grund af den manglende direkte kontakt til børn under 15 år. Det må derfor antages, at foreninger som eksempelvis NANU-børn eller Bedre Børneliv, hvis aktiviteter fortrinsvis består af vidensformidling m.m., som udgangspunkt næppe vil være omfattet af bestemmelsen, medmindre altså foreningerne også udfører opgaver, der indebærer direkte kontakt til børn under 15 år.

Til stk. 2

Bestemmelsen regulerer indhentelse af børneattester på idræts- og fritidsområdet, hvoraf sidstnævnte efter bestemmelsen sigter til fritidsinteresser, der tager udgangspunkt i særlige interesser eller aktiviteter som eksempelvis musikskoler, motionscentre m.v., hvorimod fritidshjem reguleres efter stk. 1. Bestemmelsen svarer i vid udstrækning til den tilsvarende danske lovgivning på området, som denne er affattet i form af bekendtgørelse nr. 1024 af 23. oktober 2008 om indhentelse af børneattest ved ansættelse og beskæftigelse af personer i idrætsforeninger, på musikballet, danse-, rideskoler samt ridecentre og motions- og fitnesscentre.

Det skal samtidig bemærkes, at de i bestemmelsen nævnte idrætsforeninger, motions- og fitnesscentre og musik- og danseskoler selvsagt kun forpligtes til at indhente børneattester i den udstrækning, at der befinder sig mindst et barn under 15 år i foreningen, motions- og fitnesscenteret eller danse- og musikskolen. For så vidt angår idrætsforeningerne skal det bemærkes, at det som udgangspunkt er

lokalforeningerne, der har ansvaret for indhentelsen af børneattester, og dermed også det juridiske ansvar for håndtering af børneattesterne.

Eftersom der navnlig er tale om idræt og fritidsinteresser, der dyrkes i forenings-, eller klubregi, er personkredsen også fastsat i overensstemmelse hermed. Dette betyder bl.a., at børnene i en af de i bestemmelsen anførte f.eks. foreninger typisk antages at befinde sig i foreningen i kortere tid, hvilket vil sige, at opholdet tidsmæssigt vil begrænse til og omkring udøvelsen af den pågældende idræt, aktivitet eller særlige interesse. Derfor vil det navnlig være trænere, instruktører, holdledere, fitnessinstruktører, undervisere eller lærer, herunder danse- og sanglærere, og ledere og hjælpere inden for et spejderkorps, som der skal indhentes børneattester på, hvorfor f.eks. rengøringspersonale, og pedeller ikke er medtaget i bestemmelsen. Sidstnævnte skyldes udover tidsspørgsmålet i relation til børnenes ophold i foreningen m.v., at de aktiviteter, der udøves typisk ofte vil foregå på steder, som f.eks. skole, hvor en anden myndighed vil have sørget for indhentelse af børneattester i forhold til pedeller og rengøringspersonale, ligesom beskyttelsen fokuseres på den personkreds, som i kraft af ansættelsen eller beskæftigelsen har mulighed at etablere et tillidsforhold til de unge. Hertil kommer, at der inden for netop dette område oftest vil være tale om noget ældre børn under 15 år. Ordningen svarer i øvrigt som nævnt til det i Danmark gældende regelsæt. For så vidt angår spejderkorps, jf. forslaget § 3, stk. 2, nr. 4 antages det, at en del af aktiviteterne finder sted ude i naturen eksempelvis i forbindelse med udflugter af dages eller ugers varighed, hvor der altså vil være mulighed for en særlig tæt og direkte kontakt til børn under 15 år. Derfor skal spejderforeningens bestyrelse sikre, at der indhentes børneattester på alle ledere over 15 år og hjælpere over 15 år, såfremt disse altså har en direkte kontakt til børn under 15 år. Der skal f.eks. derfor indhentes børneattest på eksempelvis en patruljeassistent over 15 år, hvis denne varetager dele af patruljemøderne, hvor der er mindst et barn under 15 år.

Det må i øvrigt forudsættes, at f.eks. en forenings bestyrelse eller en klubs ledelse har en klar stillingtagen til, hvem der skal indhentes oplysninger på ud fra nogle klare, objektive retningslinier, således at det er alle personer inden for denne definition, der skal søge oplysninger på og altså ikke eksempelvis tilfældigt udvalgte trænere og instruktører. Hvis der ønskes oplysninger om f.eks. trænere eller holdledere, som ikke ligger inden for denne definition, f.eks. fordi disse ikke har direkte kontakt til børn under 15 år, er foreningens bestyrelse henvist til at anmode disse om selv at rekvirere en straffeattest og efterfølgende forevise denne for en af bestyrelsen udpeget repræsentant. Sidstnævnte skyldes, at kun en meget begrænset kreds af personer, bør få kendskab til børneattesten, ligesom disse vil være omfattet af den ovenfor nævnte tavshedspligt, hvilket også gælder, efter at disse f.eks. er udtrådt af bestyrelsen, foreningen eller af klubben.

Til stk. 3

Bestemmelsen skal ses på baggrund af forslaget overordnede udgangspunkt om, at personer, der f.eks. underviser eller på anden måde har ansvar for børn under 15 år, omfattes af den personkreds, der skal indhentes børneattester på. Bestemmelsen i stk. 1 svarer i al væsentlighed til det i Danmark gældende regelsæt, som dette er affattet i

form af bekendtgørelse nr. 690 af 1. juli 2005 om indhentelse af børneattest ved ansættelse og beskæftigelse af personer i myndigheder og anerkendte og godkendte trossamfund/menigheder m.fl. indenfor Kirkeministeriets ressortområde.

Bestemmelsen beror på den omstændighed, at ansættelse og beskæftigelse inden for det kirkelige område og trossamfund i kraft af ansættelsen eller beskæftigelsen som sådan vil kunne komme i direkte kontakt med børn under 15 år i forbindelse med eksempelvis kirkelige eller andre handlinger inden for den pågældende kirke eller trossamfund, hvilket involverer uovervågede tætte situationer med børn under 15 år.

Bestemmelsens 1. pkt. vedrørende ansættelse og beskæftigelse inden for Kirken i Grønland er udarbejdet i overensstemmelse med, hvad der følger af landstingsforordning nr. 15 af 28. oktober 1993 om kirken, landstingsforordning nr. 8 af 30. oktober 1998 om ansættelser i Kirken, som ændret ved landstingsforordning nr. 11 af 21. maj 2002 og den danske bemyndigelseslov i form af lov nr. 264 af 6. maj 1993 om Kirken i Grønland. Sidstnævnte blev i øvrigt ophævet i forbindelse med ikrafttrædelse af selvstyreloven den 21. juni 2009, således at f.eks. spørgsmålet om biskoppens nuværende statslige ansættelse afklares, selv om dette altså ikke berører forslaget. Stk. 3 omfatter nemlig ikke ansættelser, der er sket før den 1. august 2010, jf. forslagets § 6, hvorfor forslagets § 3, stk. 3 altså ikke vil berøre eksempelvis nuværende ansættelser, herunder den nuværende biskops ansættelsesforhold, men alene ansættelser, der finder sted efter den 1. august 2010.

Som det fremgår af stk. 1, 1. pkt. foreligger der en pligt til at indhente børneattester for de nævnte funktioner inden for Kirken i Grønland, hvorfor der altså ikke forinden skal tages stilling til spørgsmålet om, hvor vidt den pågældende ansættelse som f.eks. præst eller kateketer også reelt vil indebære direkte kontakt med børn under 15 år. Dette antages nemlig at være tilfældet netop i kraft af de pågældende funktioner i sig selv, ligesom funktionerne ligeledes i sig selv frembyder en særlig tillid. Derfor rummer bestemmelsen ingen skønsmæssige beføjelser i forbindelse med ansættelse eller beskæftigelse af personer som biskop, provst, præst, kateket og organist.

For så vidt angår ansættelse eller beskæftigelse som præst skal børneattest indhentes af Selvstyret, der besidder den egentlige ansættelseskompetence, hvilket følger af § 8, stk. 1 i landstingsforordning nr. 8 af 30. oktober 1998 om ansættelser i Kirken, som ændret ved landstingsforordning nr. 11 af 21. maj 2002. Med hensyn til ansættelse af kateketer og organister påhviler det provsten at indhente børneattester for personer, der skal ansættes i disse funktioner, idet provsten har ansættelsesbeføjelsen i forhold til kateketer og organister, jf. samme landstingsforordnings § 11, stk. 1.

Forslagets § 3, stk. 3, 2. pkt. vedrører fra Kirken i Grønland afvigende trossamfund. Det bemærkes, at forslaget ikke opererer med de samme begrebsbenævnelser, der benyttes i den tilsvarende danske lovgivning, hvor der nævnes anerkendte og godkendte trossamfund. Ved disse forstås først og fremmest, at de enkelte menigheder kan anerkendes, og at deres præster på visse betingelser kan anerkendes til at udføre kirkelige handlinger som eksempelvis dåb, navngivelse, vielse og begravelse med borgerlig gyldighed samt udstede attester og udskrifter med borgerlig gyldighed. Udover en historisk og antalsmæssig forskel og på et anerkendt

og et godkendt trossamfund, er der det forhold, at et anerkendt trossamfund i forhold til kirkelige handlinger med borgerlig myndighed kan sidestilles med folkekirken. Dette skyldes, at anerkendelsen indebærer både navngivelses- og vielsemyndighed samt registrering af disse handlinger og udstedelse af borgerligt gyldige attester herpå. Derimod har et godkendt trossamfund alene vielsesbemyndigelse uden ret til at udstede attest på vielse. Endvidere er der for anerkendte og godkendte trossamfund mulighed for fradragsret for bidrag til trossamfundet efter ligningslovgivningens bestemmelser, ligesom der er mulighed for at anlægge egne begravelsespladser. Det følger endvidere af skattelovgivningen, at anerkendte trossamfund og kirkelige institutioner oprettet i tilslutning til disse eller Kirken i Grønland er undtaget fra skattepligt. Det kan i den forbindelse oplyses, at anerkendelse af trossamfund indtil 1970 skete ved såkaldt kongelig resolution, hvorefter godkendelse herefter er foretaget på grundlag af ægteskabslovgivningen, ligesom selve ansvaret for godkendelsen påhviler Familiestyrelsen under Justitsministeriet i Danmark. Det synes imidlertid at herske nogen usikkerhed om, hvor vidt sådanne godkendelser gælder for hele det danske rige inklusiv Grønland og Færøerne, hvilket imidlertid ikke har selvstændig betydning i forhold til forslaget. Selv om godkendelseskompetencen overgik til Selvstyret i forbindelse med selvstyrets indførelse den 21. juni 2009, vil de hidtil anerkendte trossamfund blive omfattet af forslaget, således at det på et objektivt konstaterbart grundlag kan fastsættes, hvilke trossamfund der forpligtes af forslagets bestemmelser om at indhente børneattester, inden der kan ske ansættelse eller beskæftigelse som præst for det pågældende trossamfund. Fordi Grønlands stilling til spørgsmålet om måden at acceptere andre trossamfund på og retsvirkningerne heraf, jf. det ovenfor anførte vedrørende forskellen mellem anerkendte og godkendte trossamfund, endnu ikke er afklaret, er det fundet rigtigst at benytte andre benævnelser end de, som Rigsmyndighederne har benyttet. Eftersom, der er tale om de samme trossamfund, der er henholdsvis anerkendt eller godkendt af Rigsmyndighederne, vil man på et objektivt grundlag kunne afgrænse de trossamfund, der forpligtes af forslaget, ligesom det er udtryk for, at Selvstyrets fremtidige måde at acceptere trossamfund uden for Kirken i Grønland på, ikke har selvstændig betydning i forhold til forslaget. I øvrigt kan det oplyses, at de grønlandske skattemyndigheder ligeledes benytter de af skattemyndighederne i Danmark godkendte trossamfund i forbindelse med forvaltningen af skattelovgivningen. Forskellen på, om et trossamfund er blevet anerkendt eller godkendt har således ingen betydning i forhold til forslagets pligt til at indhente børneattester, idet de hidtil anerkendte eller godkendte altså vil være omfattet af forslaget. Herudover vil altså også trossamfund, der af Selvstyret senere måtte blive accepteret, herefter blive omfattet af forslaget.

Med hensyn til selve pligten til at indhente børneattesten påhviler dette trossamfundet som sådan. Som det fremgår, skal der ikke forinden tages stilling til spørgsmålet om, hvor vidt den pågældende ansættelse eller beskæftigelse også reelt vil indebære direkte kontakt med børn under 15 år. Dette antages nemlig at være tilfældet netop i kraft af de pågældende funktioner i sig selv, ligesom funktionen i sig selv frembyder en særlig tillid. Når benævnelsen præst inden for det pågældende trossamfund uden for Kirken i Grønland benyttes, skal dette forstås som den person i trossamfundet, der leder de kirkelige eller menighedsrelaterede funktioner.

Som det fremgår, omfatter forslaget ikke øvrige trossamfund (d.v.s. trossamfund, som ikke er anerkendt/godkendt), hvorfor sådanne trossamfund samt samfund med et religiøst præg ikke forpligtes af bestemmelserne vedrørende indhentelse af børneattester. Disse eksisterer under den almindelige religionsfrihed uden noget krav om offentlig registrering, men har altså heller ikke førnævnte rettigheder, hvorfor de i forhold til forslaget kan anskues at henhøre under privatsfæren.

Til stk. 4

Bestemmelsen vedrører kravet om, at det udover betingelsen om, at ansættelsen skal indebære en direkte kontakt til børn og unge, også stilles som betingelse for pligten til at indhente børneattester, at den pågældende person skal have en fast tilknytning til den i stk. 1-3 nævnte ansættelses- eller beskæftigelsesbetegnelse. Bestemmelsen har således til formål at fastsætte en afgrænsning for kravet i stk. 1-3 om, at der alene skal indhentes børneattester på personer, der ansættes eller beskæftiges i en af de i stk. 1-3 nævnte funktioner, hvis der er tale om, at den pågældende skal knyttes fast til stillingen eller beskæftigelsen. Bestemmelsen regulerer derudover spørgsmålet om, hvor mange lejlighedsvis indtrædener i en bestemt stilling eller beskæftigelse i en af de i stk. 1-3 nævnte myndigheder, institutioner, skoler, foreninger, trossamfund m.v., der skal til, for at personen mister sin løse tilknytning til ansættelsen eller beskæftigelsen.

Det helt afgørende moment for pligten til at indhente børneattester relaterer sig til ansættelsens eller beskæftigelsens begyndelse, hvilket altså drejer sig om, hvorvidt det allerede på dette tidspunkt indgik i planerne for ansættelsen eller beskæftigelsen, at den pågældende person fast skulle tilknyttes en funktion, der indebærer direkte kontakt til børn under 15 år. Udgangspunktet i forhold til bestemmelsens 2. pkt. er, at ansættelsen eller beskæftigelsen anses for fast, uanset om den er lønnet, ulønnet eller honoreres med et symbolsk vederlag, hvis det ikke var hensigten fra ansættelsens eller beskæftigelsens begyndelse, at denne skulle være helt forbigående. Hvis f.eks. en idrætsforening regner med, at foreningen i tilfælde af sygdom eller andet frafald hyppigt kan henvende sig til f.eks. foreningens bestyrelsesformand med henblik på at lade denne træde til som træner eller holdleder for et ungdomshold, hvor der er børn under 15 år, vil tilknytningen miste sin forbigående karakter. Der vil derfor skulle indhentes børneattest på den pågældende bestyrelsesformand, uanset om bestyrelsesformandens indtræden i trænerfunktionen i øvrigt må anses for kortvarig og sporadisk, eftersom hyppigheden af bestyrelsesformandens trænerfunktion antages at repræsentere en regelmæssighed, hvorved den sporadiske og forbigående karakter af tilknytning til trænerfunktionen fortabes. Det kan samtidig modsætningsvis sluttes, at en forælder, der træder til som træner i sidste øjeblik i forbindelse med en fodboldkamp for børn under 15 år, fordi den normale træner er blevet syg, ikke omfattes af pligten til at få indhentet børneattest, medmindre han altså bliver så engageret, at han fortsætter i trænerfunktionen, jf. nærmere nedenfor vedrørende bestemmelsens 3. pkt.

Selv om kontakt af enkeltstående og kortvarig karakter som udgangspunkt ikke omfattes af forslaget, vil der altså kunne opstå situationer, hvor hyppigheden af den direkte kontakt til børn under 15 år bevirker, at der etableres en fast tilknytning til de

funktioner, der kræver indhentelse af børneattest. Dette skal ses på baggrund af ordningens vigtigste anvendelsesområde, hvilket som tidligere nævnt er situationer, hvor ansættelsen eller beskæftigelsen skaber grundlag for et tillidsforhold mellem den voksne og et barn under 15 år. Som det fremgår, vedrører bestemmelsens 1. pkt. personer, der allerede ved begyndelsen af ansættelsen eller beskæftigelsen var tiltænkt funktioner, hvor det forudsættes, at personerne skal have direkte kontakt til børn under 15 år.

Det følger endvidere af bestemmelsens 3. pkt., at hvis det allerede i forbindelse med det faste engagements påbegyndelse var tilsigtet, at ansættelsen eller beskæftigelsen skal indebære direkte kontakt til børn under 15 år, skal børneattesten være indhentet inden den pågældende person kan påbegynde sin ansættelse eller beskæftigelse. Dette betyder, at den ansættende eller beskæftigende part, inden den pågældende person reelt påbegynder den ansættelse eller beskæftigelse, der kræver indhentelse af børneattest, skal have sikret sig personens samtykke og have fremsendt anmodningen om indhentelse af børneattest til Rigspolitiet samt have modtaget oplysningerne i børneattesten. Det må i den forbindelse ligeledes forudsættes, at den ansættende eller beskæftigende part ligeledes har gennemgået oplysningerne i børneattesten.

Der er imidlertid intet til hinder for, at det aftales, at den pågældende person skal ansættes eller beskæftiges med forbehold for oplysningerne i en børneattest, således at der altså indgås en bindende aftale om f.eks. et ansættelsesforhold, der dog kun realiseres, såfremt oplysningerne i børneattesten er tilfredsstillende. Ved at sådant udtrykkeligt forbehold vil f.eks. en arbejdsgiver kunne undgå at ifalde ansvar for brud på ansættelsesaftalen. Et sådant aftaleforhold om betinget ansættelse benyttes også i mange andre situationer. Det eneste, som eventuelt kunne volde problemer, er spørgsmålet om, hvornår en ansøger vil kunne frigøre sig fra aftalen med henvisning til, at ventetiden på fremskaffelsen af børneattesten er blevet for lang. Dette spørgsmål vil skulle besvares ud fra en konkret vurdering af det enkelte tilfælde. Det skal i den forbindelse bemærkes, at såfremt den pågældende reelt påbegynder ansættelses- eller beskæftigelsen, der relaterer sig til børn under 15 år, inden at f.eks. arbejdsgiveren har modtaget oplysningerne i børneattesten fra Rigspolitiet, vil dette betyde, at arbejdsgiveren har overtrådt forslaget pligt til at indhente børneattester inden ansættelse eller beskæftigelse af personer, der skal have direkte kontakt til børn under 15 år. Arbejdsgiveren vil derfor kunne idømmes bøde for sin overtrædelse af forbuddet om at indhente børneattest inden ansættelse eller beskæftigelse af personer, der skal have direkte kontakt til børn under 15 år. Hvis en arbejdsgiver forsømmer at tage forbehold for oplysningerne i børneattesten i forbindelse med indgåelse af aftale om f.eks. et ansættelsesforhold, vil forslaget ikke kunne benyttes som redskab til at frigøre arbejdsgiveren fra ansættelsesaftalen, idet forslaget altså ikke griber ind i selve ansættelsesaftalen. Derimod vil arbejdsgiveren blive idømt bøde for sin forsømmelse i relation til pligten til at indhente børneattest.

Bestemmelsens 4. pkt. omfatter derimod situationer, hvor de pågældende personer ved påbegyndelsen af ansættelsen eller beskæftigelsen ikke var tiltænkt en funktion, der indebærer en længerevarende direkte kontakt til børn under 15 år. Der er således tale om personer, som ikke er blevet kontrolleret ved ansættelsens eller

beskæftigelsens begyndelse. 4. pkt. kan derfor betragtes som en opsamlingsbestemmelse, der eksempelvis også vil berøre mere atypiske engagementer.

Bestemmelsen betyder, at selv om den pågældende ikke var tiltænkt en fast tilknytning til den funktion, der kræver indhentelse af børneattest, kan kravet om indhentelse af børneattest alligevel opstå på 2 måder. Enten ved at det viser sig, at den pågældende, efter at have været tilknyttet myndigheden, institutionen, skolen eller foreningen m.v. i mindst 3 måneder på trods af det aftalte eller forudsatte ved engagementets påbegyndelse, reelt har haft direkte kontakt med børn under 15 år mindst 3 gange inden for denne periode af 3 måneder. I denne situation skal der senest 3 uger efter den 3. gang, hvor den pågældende virkede i en funktion, der kræver indhentelse af børneattest, indhentes børneattest på den pågældende. Den anden situation opstår, hvor personen ikke 3 gange inden for den nævnte periode af 3 måneder har optrådt i en funktion, der kræver indhentelse af børneattest, idet personen i stedet i en sammenhængende periode af mindst 7 dage har fungeret i en af de funktioner, der kræver indhentelse af børneattest. Som konsekvens heraf vil der eksempelvis skulle indhentes børneattest på en forælder til et barn, som er spejder, hvis forælderen pludselig beslutter sig for at deltage i 7 dages lejrskole som madmor, eller hvis et forældrepar tager med for at hjælpe til på 10 dages sommerferiekoloni med en børnehave, hvor der befinder sig mindst et barn under 15 år, idet forældrene reelt antages at indtræde i en funktion, der normalt varetages af pædagoger. Tilsvarende vil som nævnt gælde en kantineassistent, der normalt ikke har haft nogen kontakt til børnene i en institution, men som derefter i mindst 3 tilfælde inden for en 3 måneders periode har fungeret som pædagogmedhjælp på grund af sygdom blandt institutionens personale. Begge situationer forudsætter dog efter bestemmelsens 5. pkt., at den pågældende efter enten den 3. gang, hvor personen varetager en funktion, der kræver indhentelse af børneattest eller udløbet af en sammenhængende periode på 7 dage, fortsat skal være tilknyttet myndigheden, institutionen, skolen, foreningen m.v.

Som det fremgår, imødegår bestemmelsen den situation, hvor en persons oprindelige forbigående og perifere tilknytning til den funktion, der kræver indhentelse af børneattester, efterhånden udvikler sig til at blive mere fast, hvorved man nærmer sig en situation, hvor den pågældende vil kunne opbygge et tillidsforhold. Det kan derfor modsætningsvis sluttes, at der ikke skal indhentes børneattest på f.eks. en lærer, der en enkelt gang underviser i en forening eller for en person, der kortvarigt afløser i en idrætsforening eller i en spejderforening. Det skal herudover bemærkes, at der ikke skal indhentes børneattester på eksempelvis forældre, der kører nogle børn til og fra nogle fodboldkampe, selv om det sker mere end 3 gange på 3 måneder, idet disse ikke i forslaget forstand antages at have den fornødne direkte kontakt til børnene, ligesom forældrene ikke derved indtræder i en af de i forslaget § 3 angivne funktioner, jf. det under bemærkningerne til § 3 anførte, hvorfor forholdet anses for at henhøre under privatsfæren. Modsat vil der dog skulle indhentes børneattest på forældre til f.eks. børn i en spejderforening, hvis forældrene deltager i møde eller udflugter mere end 3 gange på 3 måneder, og børnene opfatter forældrene som ansvarlige for aktiviteterne på stedet og som børnene henvender sig til med spørgsmål.

Afslutningsvis skal det bemærkes, at der altså i forhold til begge de situationer, hvor kravet om indhentelse af børneattest opstår efter påbegyndelsen af ansættelsen eller beskæftigelsen, gælder en 3 ugers frist, beregnet fra det tidspunkt, hvor det kan konstateres, at betingelserne for at indhente børneattest er opfyldt. Som konsekvens heraf må den pågældende i tilfælde af, at myndigheden, institutionen, skolen, foreningen m.v. endnu ikke efter udløbet af de 3 uger har modtaget børneattesten, udtræde af funktionen, indtil spørgsmålet kan blive afklaret, når børneattesten foreligger. Den pågældende skal i den forbindelse alene udtræde af den funktion, som kræver indhentelse af børneattest, hvorfor der altså ikke stilles krav om, at vedkommende skal forlade selve myndigheden, institutionen, skolen, foreningen m.v.

Til stk. 5

Bestemmelsen er udtryk for udgangspunktet i forslaget, om at der alene skal indhentes børneattester i forbindelse med nyansættelser eller genbeskæftigelser, hvilket skyldes, at kravet om indhentelse af børneattester er et led i ansættelsesproceduren, som derfor forudsætter, at der skal ske en ansættelse eller indtræde en beskæftigelse. Bestemmelsen omhandler spørgsmålet om, hvor vidt der endnu engang skal indhentes børneattest på en person, som der allerede engang er blevet indhentet børneattest på, hvis der senere indtræffer nogle ændringer i ansættelsesforholdet, eksempelvis ved at det ophører, herunder midlertidigt.

Bestemmelsens 1. pkt. betyder, at personer, der er blevet indhentet børneattest på ved påbegyndelse af deres ansættelse eller beskæftigelse, ikke skal have indhentet børneattest igen, hvis de får andre opgaver hos den samme myndighed, institution, skole, forening m.v., herunder hvis der er tale om, at personerne skifter afdeling, sektion, kontor, filial m.v. eller på anden måde overgår til en ny ansættelse eller beskæftigelse inden for den samme myndighed, institution, skole, forening m.v., hos hvilken der blev indhentet børneattest. Bestemmelsen omhandler således den situation, hvor overgangen til nye opgaver, eller til en ny afdeling, sektion, kontor, filial sker uden en nævneværdig tidsmæssig afbrydelse. Der skal derfor ikke indhentes ny børneattest, hvis en person skifter fra f.eks. en daginstitution direkte til en anden, hvor begge daginstitutioner henhører under samme kommune. Dette skyldes, at der ikke i forhold til kommunen vil være tale om egentlig opsigelse og nyansættelse, når den pågældende er ansat eller beskæftiget af kommunen. Dette skyldes, at den pågældende jo uden væsentlig tidsmæssigt afbræk skifter inden for samme myndighed, hvilket altså er kommunen. Modsætningsvis kan det sluttes, at der skal indhentes børneattest ved en sådan overgang, hvis der ikke i forbindelse med den tidligere ansættelse eller beskæftigelse er indhentet børneattest. Dette gælder i øvrigt også i forhold til personer, hvis tidligere ansættelse eller beskæftigelse ligger forud for forslagets ikrafttrædelsestidspunkt, jf. § 6. Herved forstås den situation, hvor en person før lovens ikrafttrædelse ikke beskæftiger sig med børn, men efter lovens ikrafttrædelse overflyttes til en funktion, der indebærer direkte kontakt til børn under 15 år.

Kravet om indhentelse af børneattester gælder således, når der sker en egentlig nyansættelse eller nybeskæftigelse hos en ny ansættende eller beskæftigende part,

ligesom det altså må forudsætte, at et tidligere ansættelses- eller beskæftigelsesforhold er ophørt.

Derfor skal der indhentes børneattest, hvis det drejer sig om en person, der på grundlag af ansøgt afsked overgår til en ansættelse eller beskæftigelse, der på grund af dennes direkte kontakt til børn under 15 år, kræver indhentelse af børneattest, ligesom der skal indhentes børneattest på ny, hvis en person efter udløb af et vikarforhold, indtræder i et nyt vikarforhold eller i et regulært ansættelses- eller beskæftigelsesforhold.

Bestemmelsens 2. pkt. regulerer spørgsmålet, om hvor vidt der skal indhentes børneattest igen, hvis der har været et tidsmæssigt afbræk af en vis størrelse i den pågældendes ansættelses- eller beskæftigelsesforhold. Det følger af bestemmelsen, at der ikke skal indhentes børneattest på en person igen, hvis afbrækket i ansættelses- eller beskæftigelsesforholdet skyldes såkaldte naturlige pauser. Dette kan eksempelvis dreje sig om kortere pauser på grund af ferier eller kortere pauser mellem perioder, hvori myndighedens, institutionens, skolens, foreningens m.v. hovedaktivitet foregår. Der skal således ikke indhentes børneattest igen på en skolelærer eller pædagog, når denne vender tilbage til stillingen efter f.eks. en sommerferiepause, medmindre der er tale om en nyansættelse på grundlag af afsked i forbindelse med nyansættelse. Tilsvarende gælder for en træner eller en holdleder i en idrætsforening, som efter sommer- eller vinterferien vender tilbage til foreningen for at træne eller lede f.eks. et nyt hold børn under 15 år i forbindelse med starten af en ny sæson. Derimod må der være tale om en nyansættelse eller genbeskæftigelse, hvis træneren eller holdlederen springer f.eks. en halvsæson over og først derefter genindtræder i foreningen, hvorfor der altså i en sådan situation skal indhentes børneattest på ny.

Hvis personen således har været væk fra myndigheden, institutionen, skolen, foreningen m.v. ud over en naturlig pause, f.eks. hvis den pågældende har været væk i flere måneder, skal den pågældendes tilbagevenden betragtes som en nyansættelse eller genbeskæftigelse i forslagets forstand, hvorfor der skal indhentes børneattest på ny efter forslagets § 3, stk. 1-3, medmindre altså den pågældende ikke skal have direkte kontakt til børn under 15 år i forbindelse med sin tilbagevenden.

For så vidt angår spørgsmålet om naturlige pauser i forhold til orlov i form af f.eks. barsels- forældre- eller anden orlov skal situationen sammenholdes med forslagets § 6 vedrørende forslagets ikrafttrædelse, der altså alt efter resultatet af høringsprocedure og Inatsisartuts behandling af forslaget forventes at ske den 1. august 2010.

Udgangspunktet i forhold til barsels-, forældre- eller anden orlov er, jf. § 3, stk. 5, 2. pkt., at der ikke skal indhentes børneattest på ny, idet sådanne afbrydelser af ansættelses- eller beskæftigelsesforholdet anses for naturlige pauser i form af eksempelvis pausen mellem overgangen fra et skoleår til et andet eller pause mellem 2 sæsoner m.m..

Til stk. 6

Bestemmelsen foreslås indsat på baggrund af, at der i det hele er tale om ny lovgivning, idet der ikke tidligere har været regler, der forpligter offentlige myndigheder og private fysiske eller juridiske personer til at indhente børneattester i forbindelse med ansættelse eller beskæftigelse af personer, der som led i disse opgaver skal have direkte kontakt til børn under 15 år. Eftersom det således er første gang, der gennemføres sådanne regler om obligatorisk indhentelse af børneattester på forskellige relevante områder, forekommer det hensigtsmæssigt at indsætte en bemyndigelsesbestemmelse, således at Naalakkersuisut får mulighed for at supplere regelgrundlaget, hvis der efter forslaget i krafttrædelse skulle vise sig behov herfor.

Bemyndigelsen antages i den forbindelse at kunne benyttes til at udvide pligten til at indhente børneattester til andre ansættelses- og beskæftigelsestyper, ligesom bemyndigelsen eventuelt også kan benyttes til at inddrage andre ansættelses- og beskæftigelsesområder end de i forslaget § 3 anførte. Det vil imidlertid fremdeles være et krav, at eventuelle supplerende regler alene kan fastsættes i forhold til ansættelse og beskæftigelse af personer, der som led i ansættelsen eller beskæftigelsen får direkte kontakt til børn under 15 år.

Bestemmelsen tilsigter således at hjemle adgang til ud fra et objektive grundlag at lade andre specifikke grupper blive omfattet af forslaget. Det er ikke muligt på forhånd at bestemme, hvilke grupper, der i fremtiden kan tænkes at blive relevante i den sammenhæng, men en inddragelse af yderligere stillings- og beskæftigelsestyper skal altså som nævnt begrundes objektive ud fra forslaget overordnede målsætning vedrørende beskyttelse af børn. Som anført skyldes bestemmelsen i det hele en vurdering af, at det må anses for hensigtsmæssigt at råde over en bemyndigelsesbestemmelse, som danner mulighed for senere justeringer og sikre en vis fleksibilitet, hvis der skulle vise sig behov herfor, selv om der altså ikke for nærværende er planer om at udnytte bemyndigelsesbestemmelsen. Bestemmelsen antages i den forbindelse også at kunne benyttes til at fastsætte bestemmelser om at undtage visse stillings- og beskæftigelsestyper fra forslaget, hvis dette ud fra særlige objektive kriterier anses for hensigtsmæssigt. Herudover kan bemyndigelsesbestemmelsen også tænkes anvendt i forhold til at fastsætte yderligere regler om eksempelvis måden, hvorpå børneattester skal søges indhentet.

Endelig fremgår det af bestemmelsen, at der også hjemles adgang til at fastsætte regler omkring et eventuelt tilsyn for så vidt angår overholdelse af pligten til at indhente børneattester. For så vidt angår navnlig visse offentlige institutioner vil der allerede i kraft af disses offentligretlige status være adgang til tilsyn fra eksempelvis den instans, som institutionen ressortmæssigt henhører under. Bestemmelsen har til hensigt at skabe grundlag for at udvide tilsynsbeføjelsen til andre områder med henblik på at kontrollere, at forslaget pligt vedrørende indhentelse af børneattester også efterleves i praksis. Bestemmelsen kan eventuelt benyttes til at fastsætte regler om bl.a. stikprøver og omfang samt hyppighed heraf, ligesom bestemmelsen også kan regulere, hvem der i givet fald skal udøve tilsynsbeføjelsen. Tilsynsbeføjelsen behøver i den forbindelse ikke blive udøvet af en enkelt instans, men kan eventuelt fordeles på flere instanser, herunder flere ressortmæssige forvaltningsområder.

Til § 4

I bestemmelsen foreslås det, at de ansættende eller beskæftigende parter i form af myndigheder og private fysiske og juridiske personer, som på grundlag af forslaget § 3 indhenter børneattester får pligt til at indrette sig således, at kravet om fortrolig behandling af oplysningerne i en børneattest til stadighed iagttages. Bestemmelsens 2. led svarer til § 41, stk. 3 i den i Danmark gældende lov om behandling af personoplysninger.

Bestemmelsen medfører en egentlig positiv handlepligt for den myndighed, institution, forening m.v., der modtager en børneattest. Dette betyder først og fremmest, at myndigheden, institutionen, foreningen m.v. skal sikre, at børneattesten destrueres straks efter modtagelsen.

Derudover påhviler det den ansættende eller beskæftigende instans at sikre sig, at den person i myndigheden, institutionen, foreningen m.v., der modtager børneattesterne, har modtaget en klar og utvetydig instruks om, hvordan oplysningerne skal modtages, herunder sikre sig, at personen har de nødvendige fysiske og tekniske midler til rådighed til at undgå, at oplysningerne kommer uvedkommende til kendskab eller misbruges. Instruksen kan bl.a. ske ved at forbyde, at personen gennemgår oplysningerne på f.eks. en hjemmearbejdsplads, eller at sikre sig, at personen er bekendt med kravet om, at børneattesten skal destrueres straks efter at være blevet læst, ligesom der skal være klare instrukser i forhold til, hvorledes børneattesterne skal destrueres på en sikker måde.

Det skal for så vidt angår private foreninger m.v. bemærkes, at disse altså heller ikke er undergivet tilsyn fra Datatilsynet, der altså som nævnt har overtaget det i registerlovene nævnte Registertilsyns kompetence, og som derfor kan føre tilsyn med, at behandlingen af børneattester sker i overensstemmelse med registerlovgivningen.

Det antages i øvrigt, at børneattesterne vil blive vedlagt en vejledning til modtagerne, af hvilken det bl.a. vil fremgå, at attesten straks efter modtagelsen skal destrueres, ligesom det antages, at vejledningen også vil beskrive den videre håndtering af børneattesterne med henblik på at sikre, at attesterne ikke behandles i strid med lovgivningen. Endvidere vil det fremgå, at den modtagende myndighed, institution, organisation, forening m.v. skal udpege en person, der har ansvaret for beskyttelsen af personoplysningerne inden for rammerne af forslaget og eventuelt registerloven for så vidt angår private foreninger m.v., ligesom den sanktionsbehæftede tavshedspligt vil blive angivet.

Til § 5

Det foreslås, at overtrædelse af pligten til at indhente børneattester sanktioneres med bøde.

Til stk. 1

Det foreslås, at der skal idømmes bøde for overtrædelse af pligten til at indhente børneattester i forbindelse med ansættelse og beskæftigelse af personer, der som led i ansættelsen eller beskæftigelsen skal have direkte kontakt til børn under 15 år. Det vil i den forbindelse være tilstrækkeligt for at kunne idømme bøde, at det objektivt kan konstateres, at der er sket en overtrædelse af forslagets § 3. Dette betyder, at undladelsen af at indhente børneattester ved ansættelse eller beskæftigelse af personer, der skal have direkte kontakt til børn under 15 år, vil være omfattet af sanktionsbestemmelsen. Dette skyldes ønsket om at understrege det særlige ansvar over for børn under 15 år, som påhviler ansættende og beskæftigende instanser på børneområdet, ligesom bestemmelsen har til hensigt at understrege vigtigheden af at beskytte børn mod seksuelle overgreb. Idømmelse af bøde i medfør af bestemmelsen forudsætter herefter, at overtrædelsen kan tilregnes den pågældende som enten forsætlig eller uagtsom.

Derudover foreslås det i bestemmelsens 2. pkt., at uberettiget videregivelse af oplysningerne i en børneattest sanktioneres med bøde. Det vil eksempelvis vil uberettiget at videregive oplysningerne i en børneattest, hvis den pågældende videregivelse ikke er udtrykkeligt omfattet af det samtykke, som den oplysninger angår, har meddelt. Det kan navnlig dreje sig om, at oplysningerne videregives til en part, som ikke er nævnt i samtykket. Der vil ligeledes være tale om en uberettiget videregivelse, hvis videregivelsen ikke tjener et sagligt formål, uanset om der i øvrigt måtte være blevet givet samtykke til en sådan videregivelse. Bestemmelsen er bl.a. indsat under hensyn til Rigsmyndighedernes mulighed for at videregive oplysningerne til myndigheder, institutioner, foreninger m.v., der i forhold til implementering af reglerne i direktiv 95/46EF af 24. oktober 1995 befinder sig i såkaldte tredjelande. Bestemmelsen betoner ansvaret for at sikre, at oplysninger i en børneattest behandles fortroligt, ligesom bestemmelsen i øvrigt gælder uanset om børneattesten er negativ. Bestemmelsen kan ligeledes tænkes anvendt i forhold til en lemfærdig omgang med oplysningerne i en børneattest som følge af utilstrækkelig sikring mod, at oplysningerne kommer uvedkommende til kendskab, jf. forslagets § 4.

For så vidt angår offentlige forvaltningsmyndigheder i form af f.eks. kommunale børnehaver eller skoler m.v. kan det ikke udelukkes, at overtrædelse af forslaget kan aktualisere visse ansættelsesretlige konsekvenser, som forslaget altså ikke tager stilling til. Tilsvarende kan det heller ikke afvises, at overtrædelse af forslaget kan få betydning i forhold til modtagelse af offentligt tilskud til private foreninger m.v.

Til stk. 2

Bestemmelsen hjemler ansvar for juridiske personer og vil være af relevans i forhold til de i § 3 nævnte myndigheder, institutioner, skoler, foreninger m.v., som vil være forpligtet til at indhente børneattester, inden ansættelse eller beskæftigelse af personer, der som led i ansættelsen eller beskæftigelsen skal have direkte kontakt til børn under 15 år.

Til stk. 3

Bestemmelsen sikrer hjemmel til, at der i det omfang, der kan vise sig behov herfor, kan idømmes bøde for overtrædelse af bestemmelser i en bekendtgørelse, der er udstedt med hjemmel i inatsisartutloven. Som det også blev anført under bemærkningerne til § 3, stk. 6, er der imidlertid ikke for nærværende planer om at udstede yderligere regler på grundlag af forslaget.

Til § 6

Det foreslås, at inatsisartutloven træder i kraft den 1. august 2010, hvilket afhængig af høringsprocedure og resultatet heraf, samt forløbet af Inatsisartuts behandling af forslaget, skønnes at give de ansættende myndigheder, institutioner, skoler, foreninger m.v. på børneområdet tilstrækkelig tid til at kunne forberede tiltag, der skal sikre, at man fra denne dato vil være i stand til at imødekomme forslagets bestemmelser om indhentelse af børneattester i forhold til ansættelser og beskæftigelser, der foretages fra ikrafttrædelsestidspunktet og frem. Det er samtidig hensigten at udarbejde vejlednings- og informationsmateriale til benyttelse i forbindelse med forslagets ikrafttrædelse.

I overensstemmelse med almindelige retsprincipper vil forslagets pligt til at indhente børneattester inden ansættelse eller beskæftigelse af personer, der som led i varetagelsen af disse opgaver skal have direkte kontakt til børn, alene have virkning for ansættelser og beskæftigelser, der finder sted efter forslagets ikrafttrædelsestidspunkt. Dette betyder, at der ikke vil være hjemmel til i medfør af forslaget, at kræve indhentelse af børneattester for så vidt angår personer, der er ansat eller beskæftiget før forslagets ikrafttrædelsestidspunkt. Sidstnævnte er i øvrigt også blevet godkendt af Overenskomstafdelingen under Departementet for Finanser.